

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΑΙ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Τ.Θ. 60060 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

11 Ἀπριλίου 2021

Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου (+92μ.Χ.),

Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ

Ἦχος γ' Ἐωθινόν ια'

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ: Μκ. 9,17-31

Ἔνας πατέρας φέρνει στό Χριστό

τό γιό του, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.

Ἀντικατέστησε τήν παραβολή

τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές

ἢ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου (Λκ. 10,25-37)

**ΤΗΝ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΕΟΡΤΑΖΟΜΕ**

Τήν Πέμπτη:

Τόν Μεγάλο Κανόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης

Τό Σάββατον: Τόν Ἀκάθιστον ὕμνον,

τούς Χαιρετισμούς τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά.

- α. Τά ἕξ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος
β. Τά τέσσερα ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

7.

Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός·
ἀπό φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραήλ
ἐπί τόν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε,
διά παντός ἀληθῶς
τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
τάς ὑψώσεις ἔφερεις,
μελετῶν πρακτικώτατα
τά θεόπνευστα λόγια, πάνσοφε
καί τήν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν
χάριν ἐπλούτησας
γεγονώς μακάριος τῶν ἀσεβῶν
πάντων τά βουλεύματα
καταστρεψάμενος.

8.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος,
καί πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις,
καί Αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραήλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε ...

9.

Αἰνεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά ἔθνη,
ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

,1

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε,
ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς
τήν ψυχήν καθαιρόμενος
καί παννύχοις στάσεσι
τόν Θεόν ἰλασκόμενος,
ἀνεπτερώθης πρὸς τήν ἀγάπησιν
τήν τούτου, μάκαρ καί ὠραιότητα
ἧς ἐπαξίως νῦν
ἀπολαύεις ἄληκτα χαρμονικῶς
μετά τῶν συνάθλων σου,
θεόφρον ὅσιε.

10.

Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε,
ἀναπτερώσας τόν νοῦν
πρὸς Θεόν διά πίστεως
κοσμικῆς συγχύσεως
ἐβδελύξω τό ἄστατον
καί τόν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος
τῷ Παντεπόπτη κατηκολούθησας,
σῶμα δυσήνιον
ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ
σθένει δουλωσάμενος
τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσπε Πάτερ,
 τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου
 τοῦ Κυρίου ἀκούσας
 τόν κόσμον κατέλιπες
 τόν πλοῦτον καί τήν δόξαν
 εἰς οὐδέν λογισάμενος,
 ὄθεν πᾶσιν ἐβόας·
 ἀγαπήσατε τόν Θεόν
 καί εὐρήσετε χάριν αἰώνιον·
 μηδέν προτιμήσετε τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ
 ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ,
 εὐρητε ἀνάπαυσιν
 μετά πάντων τῶν Ἁγίων.
 Ὡν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ,
 φύλαξον καί σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν.

Τό α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος.

Ἀπό τήν Ὀκτώηχο.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν.**Ἐκτενής. Πληρωτικά.****Ἀπόστιχα**

Τά ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τόν ἐπί γῆς ἄγγελον
 καί ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ

τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,
 τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν
 τῶν ἀσκητῶν τό καύχημα,
 Ἰωάννην τιμήσωμεν·
 πεφυτευμένος γάρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
 ἐξήνθησε δικαίως·
 καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ
 ἐπλήθυνε τὰ ποιμνία
 τῶν λογικῶν προβάτων Χριστοῦ
 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν.

Ῥαύματος καινοῦ
 πάντων τῶν πάλαι θαυμαμάτων!
 τίς γάρ ἔγνω Μητέρα
 ἄνευ ἀνδρός τετοκυῖαν
 καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν
 τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα;
 Θεοῦ ἐστὶ βουλή τό κυηθέν·
 Ὅν ὡς βρέφος, πάναγνε,
 Σαῖς ὠλέναις βαστάσασα
 καὶ μητρικὴν παρρησίαν
 πρὸς Αὐτόν κεκτημένη
 μή παύσῃ δυσωποῦσα
 ὑπὲρ τῶν Σέ τιμώντων
 τοῦ οἰκτειρῆσαι
 καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

«Νῦν ἀπολύεις...»

Ἀπολυτίκια

*α. Τό ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου ἀπό τήν Ὀκτώηχο
β. Τοῦ Ὁσίου τό παρόν καί τό Θεοτοκίον του*

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς
τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας
καί τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς
εἰς ἑκατόν τούς πόνους ἐκαρποφόρησας
καί γεγονόςας φωστήρ
τῆ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν,
Ἰωάννη Πατήρ ἡμῶν ὅσιε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου
καί σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ·
ὁ θανάτῳ τόν θάνατον σκυλεύσας
καί ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός,
μή παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῆ χειρὶ Σου,
δειξόν τήν φιλάνθρωπίαν Σου Ἐλεῆμον·
δέξαι τήν τεκοῦσάν Σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπέρ ἡμῶν·
καί σῶσον Σωτήρ ἡμῶν,
λαόν ἀπεγνωσμένον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἐξάψαλμος. Εἰρηνικά.

«Θεός Κύριος ...»

Ἀπολυτίκια:

Τό ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος γ΄

Εὐφραινέσθω τά οὐράνια!

Ἀγαλλιάσθω τά ἐπίγεια!

Ὅτι ἐποίησε κράτος

ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,

ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τόν θάνατον,

πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,

ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς

καί παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ ὁσίου Ἰωάννου

Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς

τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας

καί τοῖς ἐκ βάρους στεναγμοῖς

εἰς ἑκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας

καί γέγονας φωστήρ

τῇ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν,

Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ

σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου
 καί σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθῆ·
 ὁ θανάτῳ τόν θάνατον σκυλεύσας
 καί ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,
 μή παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ Σου,
 δείξον τήν φιλανθρωπίαν Σου Ἐλεῆμον·
 δέξαι τήν τεκοῦσάν Σε Θεοτόκον,
 πρεσβεύουσαν ὑπέρ ἡμῶν·
 καί σῶσον Σωτήρ ἡμῶν,
 λαόν ἀπεγνωσμένον.

Καθίσματα

Τά ἀναστάσιμα τοῦ ἡγίου τῆς ἐβδομάδος
 ἀπό τήν Ὀκτώηχο:

Μετά τήν α' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου:

Χριστός ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
 ἡ ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων·
 ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως
 καί Δημιουργός πάντων τῶν γεγονότων
 τήν καταφθαρῆσαν φύσιν
 τοῦ γένους ἡμῶν
 ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν.
 Οὐκέτι, θάνατε, κυριεύεις·
 ὁ γάρ τῶν ὅλων Δεσπότης
 τό κράτος Σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκί τοῦ θανάτου γευσάμενος, Κύριε,
 τό πικρόν τοῦ θανάτου
 ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει Σου·
 καί τόν ἄνθρωπον νῦν
 κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας,
 τῆς ἀρχαίας κατάρας
 τήν ἤτταν ἀνακαλούμενος.
 Ὁ ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα Σοι.

Καί νῦν.

Σέ τήν μεσιτεύσασαν,
 τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,
 ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε!
 Ἐν τῇ σαρκί γάρ τῇ ἐκ Σοῦ
 προσληφθείση,
 ὁ Υἱός Σου καί Θεός ἡμῶν
 τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος,
 ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
 ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Μετά τήν 6' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ἕτερα:

Τό ἀναλλοίωτον, τό τῆς Θεότητος
 καί τό ἐκούσιον, Πάθος Σου Κύριε,
 εἰς ἑαυτόν καταπλαγείς,
 ὁ Ἄδης ἐπωδύρετο·
 Τρέμω τήν τοῦ σώματος,
 μή φθαρεῖσαν ὑπόστασιν·

βλέπω τόν άόρατον,
μυστικῶς πολεμοῦντά με·
διό καί οὔς κατέχω κραυγάζουσι·
Δόξα Χριστέ, τῇ Ἀναστάσει Σου.

Δόξα. ὁμοιον.

Τό ακατάληπτον τό τῆς Σταυρώσεως
καί άνερμήνευτον τό τῆς Ἐγέρσεως
θεολογοῦμεν οἱ πιστοί
μυστήριον απόρρητον·
σήμερον γάρ θάνατος
καί ὁ Ἄδης ἐσκύλευται,
γένος δέ ἀνθρώπινον
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται·
διό καί εὐχαρίστως κραυγάζομεν·
Δόξα, Χριστέ, τῇ Ἀναστάσει Σου.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τόν ακατάληπτον καί ἀπερίγραπτον,
τόν ὁμοούσιον, Πατρί καί Πνεύματι,
ἐν τῇ γαστρὶ Σου μυστικῶς,
ἐχώρησας Θεομήτορ·
μίαν καί ἀσύγχυτον,
τῆς Τριάδος ἐνέργειαν,
ἐγνωμεν τῷ Τόκῳ Σου,
ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι·
διό καί εὐχαρίστως βοῶμεν Σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τά Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια

Ἡ Ὑπακοή

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει,
 δροσιζῶν τοῖς ῥήμασιν
 ὁ ἀστράπτων ἄγγελος
 ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε·
 Τόν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι;
 ἠγέρθη κενώσας τά μνήματα·
 τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν
 γνῶτε τόν ἀναλλοίωτον·
 εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τά ἔργα Σου!
 ὅτι τό γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον α΄.

Τήν αἰχμαλωσίαν Σιών,
 Σύ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος,
 καμέ ἐκ τῶν παθῶν,
 πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπεύροντες,
 δάκρυσιν ἐνδέοις,
 θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδορία
 ὡς Πατρί καί Υἱῷ συναστράπτει
 ἐν ᾧ τά πάντα ζῆ καί κινεῖται.

Ἀντίφωνον β΄.

Ἐάν μή Κύριος
 οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν

μάτην κοπιῶμεν·
τήν δέ ψυχὴν σκέποντος,
οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, τῷ Πνεύματι
υἰοποιητῶς Σοι τῷ Χριστῷ,
ὡς Πατρὶ οἱ ἅγιοι πάντοτε εἰσὶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι,
ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία·
οὐσιοῖ πᾶσαν γάρ κτίσιν·
αὐτῷ λατρεύσωμεν,
Θεός γάρ,
ὡς Πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον γ'.

Οὶ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι,
τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν·
φάγονται, ζωηράν γάρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου,
εὐφράνθητι καθορῶν Σου ποιμενάρχα,
τά ἔκγονα φέροντα, κλάδους
ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι,
ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης,
ἐξ Οὐ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει·
σύν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ
Λόγῳ.

Προκείμενον. Ψαλμός 95.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὅτι Κύριος ἐβασίλευσεν·
καὶ γάρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,
ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

10

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν
καλῶς ψάλατε Αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

1

Πάσα πνοή

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 14-25.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ

ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ

ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑ

Τό περιστατικό πού διηγεῖται τό
ΙΑ΄ Ἐωθινό εἶναι συνέχεια τῆς
ἐμφανίσεως τοῦ Ἀναστάντος, τὴν ὁποίαν
περιγράφει τό Ι΄ Ἐωθινό. Ἡ συνάντηση
ἐκείνη μέ «τό σύνολο τῶν Μαθητῶν»
ἔχει σαφῶς μυστικό λειτουργικό
χαραχτήρα, ὅπως δείχνουν τά σύμβολα
τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πού εἶδαν στήν
παραλία οἱ μαθηταί μόλις βγῆκαν ἀπό
τὴ θάλασσα: «ἀνδρακιάν κειμένην καί
ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον» (Ἰωάν.
21,9) καί ἡ πράξη πού ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς: «
Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καί λαμβάνει τόν

ἄρτον καί δίδωσιν αὐτοῖς καί τό ὄψάριον ὁμοίως» (Ἰωάν. 21,13)

Ἀμέσως μετά στήν ἴδια συνάντηση, μέσα στό μυστικό λειτουργικό εὐχαριστιακό κλίμα της, ὁ Κύριος ἀποκαδιστᾶ τόν Πέτρο στό ἀποστολικό ἀξίωμα. Μέ ποιό κριτήριο, μέ ποιὰ προϋπόθεση;

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὁ Πέτρος, εἶχε ἤδη ἐκπέσει ἀπό τή θέση Του στό χορό τῶν Ἀποστόλων, μετά τήν ἄρνησή του, τή νύχτα τῆς συλλήψεως «στήν αὐλή τοῦ Ἀρχιερέως». «Οὐκ οἶδα τόν ἄνθρωπον!»

Ἡ θεμελιώδης ἀπαίτηση πού ἔχει ὁ Κύριος ἀπό τόν ἄνθρωπο πού καδιστᾶ Ποιμένα τῶν λογικῶν προβάτων Του, εἶναι νά Τόν ἀγαπᾶ! Ὑπενθυμίζει λοιπόν στόν Πέτρο τό γεγονός, ὅτι τή νύχτα τῆς συλλήψεως εἶχε καυχηθῆ πώς Τόν ἀγαποῦσε περισσότερο ἀπό ὅσο Τόν ἀγαποῦσαν οἱ ἄλλοι Μαθηταί, καί ὅμως «πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι», τή ἴδια νύχτα, Τόν ἀρνήθηκε τρεῖς φορές! Μέ τήν ἐρώτηση λοιπόν, πού τοῦ κάνει καί τήν ἐπαναλαμβάνει τρεῖς φορές, «Σίμων, γυιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μέ ἀγαπᾶς περισσότερο ἀπό τούς ἄλλους;» τοῦ δίδει τήν εὐκαιρία νά καλοζυγίση τήν ἀγάπη του πρὶν

ἀναλάβη τῆ διαποιήμανση τοῦ ποιμνίου
τοῦ Χριστοῦ!

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ,

Τόν καιρό ἐκεῖνο

14 ἐφάνερωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ
νεκρῶν·

ὁ Ἰησοῦς, μετὰ τὴν ἀνάστασή του,

φανερώθηκε στοὺς μαθητές του

15 καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ·

- Σίμων Ἰωνᾶ,

ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων;

καὶ ρωτᾷ τὸ Σίμωνα Πέτρο:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς
περισσότερο ἀπ' ὅσο αὐτοὶ ἐδῶ;

Λέγει αὐτῷ·

- Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.

Τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Πέτρος:

- Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πῶς Σ'
ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- Βόσκει τὰ ἄρνια μου.

Τοῦ λέει τότε:

- Βόσκει τ' ἄρνιᾶ μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον·

- Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με;

Τόν ρωτᾷ πάλι γιὰ δεύτερη φορά:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς;

Λέγει αὐτῷ·

- Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε.

Τοῦ ἀπαντάει ὁ Πέτρος:

- Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πῶς Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- Ποίμαινε τά πρόβατά μου.

Τότε τοῦ λέει:

- Ποίμαινε τά πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τό τρίτον·

- Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;

Τόν ρωτᾶει γιά τρίτη φορά:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς;

Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος

ὅτι εἶπεν αὐτῷ τό τρίτον, φιλεῖς με,

καί εἶπεν αὐτῷ·

Στενοχωρήθηκε ὁ Πέτρος πού τόν ρώτησε γιά τρίτη φορά, "μ' ἀγαπᾶς;" καί Τοῦ ἀπαντάει:

- Κύριε, σύ πάντα οἶδας, σύ γινώσκεις ὅτι φιλοῦ σε.

- Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις τά πάντα, Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς:

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

18 Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι,

ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν

καί περιεπάτεις ὅπου ἦθελες·

Σέ βεβαιώνω, ὅτι ὅταν ἦσουν νεότερος,
ἔδενες τή ζώνη σου καί πήγαινες ὅπου
ἦθελες·

ὅταν δέ γηράσῃς

ἐκτενεῖς τάς χεῖράς σου

καί ἄλλος σε ζώσει

καί οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

ὅταν ὅμως γεράσεις, θ' ἀπλώσεις τά
χέρια σου καί ἄλλος θά σέ ζώσει καί
θά σέ πάει ἐκεῖ πού δέ θέλεις.

19 Τοῦτο δέ εἶπε

σημαίνων ποιῶ θανάτῳ

δοξάσει τόν Θεόν.

Αὐτό τό εἶπε γιά νά δείξει μέ ποιόν
θάνατο θά δόξαζε τό Θεό.

Καί τοῦτο εἰπών λέγει αὐτῷ·

- Ἀκολουθεῖ μοι.

Κι ἀφοῦ τό εἶπε αὐτό, τοῦ λέει:

- Ἀκολουθήσέ με.

20 Ἐπιστραφεῖς δέ ὁ Πέτρος

βλέπει τόν μαθητήν,

ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς

ἀκολουθοῦντα,

ὅς καί ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ

ἐπί τό στήθος αὐτοῦ καί εἶπε·

- Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε;

Γυρίζει τότε ὁ Πέτρος καί βλέπει τό
μαθητή πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε,

νά ακολουθῆ - ἐκεῖνος πού στό δεῖπνο
εἶχε γείρει στό στῆθος Του καί εἶχε
πεῖ: «Κύριε, ποιός εἶναι αὐτός πού θά
σέ παραδώσει;»

21 Τοῦτον ἰδών ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ·
- Κύριε, οὗτος δέ τί;

Ὅταν λοιπόν τόν εἶδε ὁ Πέτρος, λέει
στόν Ἰησοῦ: Κύριε, καί σ' αὐτόν τί θά
γίνει;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς:

- Ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρός σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι.

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει:

- Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει αὐτός
ὥσπου νά ξανάρθω, τί ἔχει νά κάνει
αὐτό μέ σένα; Ἐσύ ἀκολουθήσε με.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος
εἰς τοὺς ἀδελφούς

ὅτι ὁ μαθητής ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει·
Διαδόθηκε λοιπόν αὐτός ὁ λόγος
στοὺς ἀδελφούς ὅτι δηλαδή ὁ μαθητής
ἐκεῖνος δέν θά πεθάνη.

καί οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει,

Ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς δέν τοῦ εἶπε πώς δέ θά
πεθάνη,

ἀλλ' ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρός σέ;

ἀλλά, "Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει

αὐτός ὥσπου νά ξανάρθω, τί σ'
ἐνδιαφέρει;”

24 **Ο**ὗτος ἐστὶν ὁ μαθητῆς
ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων
καὶ γράψας ταῦτα

Αὐτός εἶναι ὁ μαθητῆς πού μαρτυρεῖ
γιὰ ὅλα αὐτά καὶ πού τὰ ἔγραψε.

καὶ οἶδαμεν

ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κι ἐμεῖς ξέρουμε πώς εἶναι ἀληθινὴ ἡ
μαρτυρία του.

25 Ἔστι δέ καὶ ἄλλα πολλά
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,

Ἐπάρχουν κι ἄλλα πολλά πού ἔκανε ὁ
Ἰησοῦς,

ἅτινα, ἐάν γράφηται καθ' ἓν,

πού, ἂν γραφτοῦν ἓνα πρὸς ἓνα,

οὐδέ αὐτόν οἶμαι τόν κόσμον χωρῆσαι

οὔτε ὁ κόσμος ὀλόκληρος νομίζω δέ θά
χωροῦσε,

τά γραφόμενα βιβλία.

Ἀμήν.

τά βιβλία πού θά ἴπρεπε νά γραφτοῦν.

Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ν' Ψαλμός.

**Τά χαρακτηριστικά τροπάρια
τοῦ Τριωδίου: Τῆς μετανοίας...**

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου.

Οἱ Κανόνες.

Ἀπό γ' ὠδῆς.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Τό ξένον τῆς Παρθένου.

Τόν ἄχραντον Σταυρόν Σου,
Σωτήρ ἡμῶν,
ὡς ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες
ἐν αὐτῷ Σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς,
ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπέρ ἡμῶν,
ὁ πάντων Θεός, ὡς πολυέλεος.

Δόξα.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν ἀναλάμπας
καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες
πρὸς θεωρίας ἄπλετον θυθόν εὐσεβῶς·
πάσας στηλιτεύσας μέν
τῶν δαιμόνων ἐνέδρας
σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ
τούς ἀνθρώπους τῆς τούτων,
ὦ Ἰωάννη, κλιμαῖ ἀρετῶν·
καί νῦν πρεσβεύεις
σωθῆναι τούς δούλους Σου.

Καί νῦν. Θεστοκίον. Ὅμοιον.

Ο ἐπί θρόνου
Χερουβείμ καθεζόμενος

καί ἐν τοῖς κόλποις
 τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος
 ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται
 ἁγίου Αὐτοῦ
 Δέσποινα, ἐν κόλποις Σου
 σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ
 ὄντως ἐβασίλευσεν
 ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη
 καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν Αὐτῷ·
 Ὅν ἐκδυσώπει
 σωθῆναι τοὺς δούλους Σου.

Ἄφ' στ' ὠδῆς

Τὸ ἀναστάσιμο Κοντάκιο καὶ ὁ Οἶκος
 ἀπὸ τὴν Ὀκτώηχο:

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εξανέστης σήμερον
 ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτίρμον
 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες
 ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
 σήμερον Ἀδάμ χορεύει· καὶ χαίρει Εὐα,
 ἅμα δέ καὶ οἱ Προφῆται
 σὺν Πατριάρχαις,
 ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως,
 τό θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας Σου.

Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ.

Ο οὐρανός καὶ ἡ γῆ
 σήμερον χορευέτωσαν
 καὶ Χριστόν τόν Θεόν

ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν,
ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων
ἀνέστησε.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις
προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα
τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν
ὅτι τοὺς βροτούς ἐξ Ἄδου σήμερον,
ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας
πρὸς οὐρανοὺς συναनुψοῖ
καὶ καταρῥάσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις
καὶ πύλας τοῦ Ἄδου διαθλάττει
τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας Αὐτοῦ.

Καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει Κύριος τῆς ἐγκρατείας
ἀληθῆ σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ,
φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα,
καθηγητά, Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Οἶκος. Τῇ Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς,
σαυτόν εἰργάσω, Πάτερ,
ταῖς θεαῖαις ἀρεταῖς Σου
σαφῶς κατακοσμήσας
ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές,
πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ,
θεῖους δεσμούς ἐκθέμενος,
ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος,
φρόνησιν, ἀνδρείααν, σωφροσύνην

κτησάμενος, ταπείνωσιν
 δι' ἧς ἀνυψώθης·
 διό καί ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀεναίσις
 καί τοῦ Οὐρανοῦ κατέλαβες
 τάς σκηνώσεις
 καθηγητά, Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα,
 Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι

*Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς, Ἀντίπα,
 ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.*

*Χάλκεον ἐνδεκάτη βληθεῖς
 φλέγη, Ἀντίπα, εἰς βοῦν.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ὁσίας
 Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχοι

*Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
 ἢ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἠγουμένη.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουδίου.

Στίχοι

*Ἐξῆλθε Φαρμούδιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
 Φαρμουδι μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.*

Εἶτα τό παρόν τοῦ Τριωδίου:

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα,
 Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν,

μνήμην ἐπιτελοῦμεν
 τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
 τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρός ὢν Ἰωάννης
 αἰωνίως ζῆ καὶ νεκρός φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα
 τῇ ἀνόδῳ δείκνυσιν αὐτοῦ
 πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Ἦχος δ'.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄνοιξω τό στόμα μου
 καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος·
 καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
 καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
 καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
 ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγῆ,
 διάσον συγκροτήσαντας
 πνευματικόν στερέωσον
 καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
 στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τήν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
 τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
 Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
 κατανοῶν ἐκραύγαζε·
 Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τά σύμπαντα
 ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
 Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
 ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων Θεόν
 καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
 πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι Σε σωτηρίαν
 βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον
 τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες
 τῆς Θεομήτορος
 δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν
 τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
 παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν
 ἀνδρείως πατήσαντες
 χαίροντες ἔψαλλον·
 Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
 καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

ᾠδή η΄. Ὁ Εἰρημός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
τότε μέν τυπούμενος,
νῦν δέ ἐνεργούμενος·
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν
ἀγείρει ψάλλουσιν·
τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

ᾠδή θ΄.

Ἡ Θ΄ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί ἀγαλλίασε τό πνεῦμα μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

ᾠτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης Αὐτοῦ·
ἰδοὺ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν ...

ᾠτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα Αὐτοῦ

καί τό ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν ...

Εποίησε Κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ·
διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν ...

Αντελάβετο Ἰσραήλ παιδός Αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Καταβασία. Ὁ Εἰρμός.

Απας γηγενῆς
σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος.
Πανηγυριζέτω δέ
αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
τήν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
καί βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
Θεοτόκε, Ἀγνή, Ἀειπάρθενε.

Μικρά Συναπτὴ καί ΙΑ' εὐχὴ Αἰνῶν

Ἐξαποστειλάρια

α. Τό ἀναστάσιμο (τό ἀντίστοιχο τοῦ ἐνδιάτακτου ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου):

Ἐξαποστειλάριον ια'

Μετά τήν θείαν ἔγερσιν
 τρίς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με;
 πυθόμενος ὁ Κύριος,
 τῶν ἰδίων προβάτων
 προβάλλεται ποιμενάρχην·
 ὅς ἰδὼν ὃν ἠγάπα
 ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον
 ἤρετο τόν Δεσπότην·
 οὗτος δέ τίς;
 Ἐάν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον
 ἕως καί πάλιν ἔρχομαι,
 τί πρός σέ, φίλε Πέτρε;

β. Τοῦ Ὁσίου:

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τήν εὐπάθειαν
 ὡς μοχθηράν ἐξέκλινας
 καί ἀτροφία τήν σάρκα
 μαράνας, ἀνεκαίνισας
 ψυχῆς τόν τόνον, ὅσιε·
 καί δόξαν κατεπλούτησας
 οὐράνιον αἰοίδιμε·
 διό μή παύσῃ πρεσβεύων
 ὑπέρ ἡμῶν, Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον Σε
ὁμολογοῦμεν, Δέσποινα,
οἱ διὰ Σοῦ σεσωσμένοι·
καί γάρ Θεόν ἐκύησας
ἀπορρήτως τόν λύσαντα
διὰ Σταυροῦ τόν θάνατον
πρός ἑαυτόν δ' ἐλκύσαντα
ὀσίων δήμους μεθ' ὧν Σε
ἀνευφημοῦμεν, Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Στιχηρά.

α. Τά τέσσερα Ἀναστάσιμα
τοῦ ἡγίου τῆς ἐβδομάδος ἀπό τήν Ὀκτώηχο:

1

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις Αὐτοῦ. 149,9

Δεῦτε πάντα τά ἔθνη,
γνώτε τοῦ φρικτοῦ
μυστηρίου τήν δύναμιν·
Χριστός γάρ ὁ Σωτήρ ἡμῶν,
ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος,
ἔσταυρώθη δι' ἡμᾶς καί ἐκῶν ἐτάφη
καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
τοῦ σῶσαι τά σύμπαντα·
Αὐτόν προσκυνήσωμεν.

2

Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

150,1

Διηγῆσαντο πάντα τά θαυμάσια,
οἱ φύλακες Σου Κύριε·
ἀλλά τό συνέδριον τῆς ματαιότητος,
πληρώσαν δώρων τήν δεξιάν αὐτῶν,
κρύπτειν ἐνόμιζον τήν Ἀνάστασιν Σου
ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

3

Αἰνεῖτε Αὐτόν
ἐπί ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν κατά τό πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

2

Χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται
τῆς Ἀναστάσεως τήν πείραν εἰληφότα·
Μαρία γάρ ἡ Μαγδαληνή
ἐπί τό μνήμα ἦλθεν
εὗρεν Ἄγγελον ἐπί τόν λίθον καθήμενον
τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καί
λέγοντα·
Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετά τῶν νεκρῶν;
οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται
καθώς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

4

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,

αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα·

3

Ἐν τῷ φωτί Σου Δέσποτα,
ὀψόμεθα φῶς Φιλάνθρωπε·
ἀνέστης γάρ ἐκ τῶν νεκρῶν,
σωτηρίαν
τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος,
ἵνα Σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ
τόν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

6. Τοῦ Ὁσίου.

Τὰ τρία στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τέσσαρα:

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

7.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ·

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε,
διὰ παντός ἀληθῶς
τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
τάς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα
τά θεόπνευστα λόγια, πάνσοφε
καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν
χάριν ἐπλούτησας
γεγονώς μακάριος τῶν ἀσεβῶν
πάντων τά βουλεύματα
καταστρεψάμενος.

8.

Αινεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε ...

9.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον·
ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε,
ταῖς τῶν δακρῦων πηγαῖς
τήν ψυχὴν καθαιρόμενος
καί παννύχοις στάσεσι
τόν Θεόν ἰλασκόμενος,
ἀνεπτερώθης πρὸς τήν ἀγάπῃσιν
τήν τούτου, μάκαρ καί ὠραιότητα·
ἦς ἐπαξίως νῦν
ἀπολαύεις ἄληκτα χαρμονικῶς
μετά τῶν συνάδλων σου,
θεόφρον ὅσιε.

10.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε,
ἀναπτερώσας τόν νοῦν
πρὸς Θεόν διά πίστεως
κοσμικῆς συγχύσεως
ἐβδελύξω τό ἄστατον·

καί τόν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος
 τῷ Παντεπόπτη κατηκολούθησας,
 σῶμα δυσήνιον
 ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ
 σθένει δουλωσάμενος
 τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Ματθ. 20,1-16. Ἡ παραβολή τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργατῶν ἀπό τόν Κύριο τοῦ ἀμπελῶνος. Ἄλλη εἶναι ἡ παραβολή τῆς τιμωρίας τῶν κακῶν γεωργῶν, στούς ὁποίους ὁ Κύριος ἐμίσησε τόν ἀμπελῶνα του: Ματθ. 21,33-46 (καί τά παράλληλα Μάρκ. 12,1-12. Λουκᾶ 20,9-19.)

Δεῦτε ἐργασώμεθα
 ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι
 καρπούς μετανοίας ἐν τούτῳ ποιούμενοι
 οὐκ ἐν θρώμασι καί πόμασι κοπιῶντες
 ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καί νηστεῖαις
 τάς ἀρετάς κατορθοῦντες·
 τούτοις ἀρεσκόμενος ὁ Κύριος τοῦ ἔργου
 δηνάριον παρέχει,
 δι' οὗ ψυχάς λυτροῦται χρέους ἁμαρτίας,
 ὁ μόνος πολυέλεος.

Καί νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις ...

Δοξολογία μεγάλη.

Σήμερον σωτηρία ...

**Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ

**Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ**

**Ἱερουργία τοῦ Μυστηρίου
τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου.**

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης
καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς εἰρήνης
τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας
τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου
καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας
καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου,
τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους,
πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ,
τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα
φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς πόλεως ταύτης,
(ἡ Ἐνορίας, ἡ Ἱερᾶς Μονῆς)
πάσης πόλεως καί χώρας

καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς
καί καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ πλεόντων, [ἵπταμένων],
ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων
καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ, τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ Α ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
Οὐ τό κράτος ἀνείκαστον
καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος,
Οὐ τό ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ
φιλανθρωπία ἄφατος,
Αὐτός, Δέσποτα,
κατὰ τὴν εὐσπλαχνίαν Σου
ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τόν ἅγιον οἶκον τοῦτον
καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν
καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν
πλούσια τὰ ἐλέη Σου
καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς Σου,

Ἵτι πρέπει Σοι
πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΤΟ Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ᾠχος 6΄.

Ψαλμός 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον
καί πάντα τά ἐντός μου
τό ὄνομα τό ἅγιον Αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον
καί μή ἐπιλανθάνου
πάσας τάς ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἠτοίμασεν τόν θρόνον Αὐτοῦ
καί ἡ Βασιλεία Αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Δόξα. Καί νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις...

ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ

Ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες,
 ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ, τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ Β' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 σῶσον τὸν λαόν Σου
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου,
 τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Σου
 φύλαξον,
 ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας
 τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου,
 Σύ αὐτοὺς ἀντιδόξασον
 τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει
 καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς,
 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ,

Ὅτι Σὸν τό κράτος
 καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία
 καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καί αἰεὶ
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Β' ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ᾠχος 6'.

Ψαλμός 145.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τόν Κύριον.
 Αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου,
 ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ
 βοηθός αὐτοῦ
 ἡ ἐλπίς αὐτοῦ
 ἐπὶ Κύριον τόν Θεόν αὐτοῦ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τόν αἰῶνα,
 ὁ Θεός σου, Σιών,
 εἰς γενεάν καί γενεάν.

Δόξα. Καί νῦν.

Ο Μονογενῆς Υἱός
 καί Λόγος τοῦ Θεοῦ
 ἀθάνατος ὑπάρχων
 καί καταδεξάμενος
 διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν

σαρκωθῆναι
 ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
 ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
 σταυρωθεὶς τε, Χριστέ, ὁ Θεός,
 θανάτῳ θάνατον πατήσας,
 Εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος
 συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 σῶσον ἡμᾶς.

ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
 καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
 τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες,
 ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ, τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ Γ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Ο τὰς κοινὰς ταύτας
καὶ συμφώνους ἡμῖν
χαρισάμενος προσευχάς,
ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ
συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνοματί Σου
τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος,
Αὐτός καὶ νῦν
τῶν δούλων Σου τὰ αἰτήματα
πρὸς τό συμφέρον πλήρωσον
χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι
τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος,

Οτι ἀγαθός
καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Γ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

**Τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον
τοῦ ἡγου τῆς ἐβδομάδος.**

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·

ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ. (Ψαλμός 117)

Ἦχος γ'

Εὐφραίνεσθω τά οὐράνια!

Ἀγαλλιάσθω τά ἐπίγεια!

Ὅτι ἐποίησε κράτος

ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,

ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τόν θάνατον,

πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,

ἐκ κοιλίας Ἰδοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς

καί παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,

ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα

καί στρατιάς Ἀγγέλων καί

Ἀρχαγγέλων

εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης,

ποιήσον σύν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν

εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι

συλλειτουργούντων ἡμῖν

καί συνδοξολογούντων

τὴν Σὴν ἀγαθότητα,

Ὅτι πρέπει Σοι

πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
 νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἁγίων Σου
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρθοί.

ΤΟ ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

Ἱερατεῖον:

Δεῦτε προσκυνήσωμεν
 καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Α' χορός:

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα.

Β' χορός: Τό αὐτό.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

α) Τό ἀναστάσιμον πάλιν

Καί 6) τοῦ Ἁγίου:

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς
 τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας
 καί τοῖς ἐκ βάρους στεναγμοῖς
 εἰς ἑκάτον τούς πόνους ἐκαρποφόρησας
 καί γέγονας φωστήρ
 τῆ Οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν,
 Ἰωάννη Πατήρ ἡμῶν ὅσιε.
 Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τά ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ
 στρατηγῷ τά νικητήρια,
 ὡς λυτρωθεῖσα
 τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
 ἀναγράφω Σοι ἡ πόλις Σου, Θεοτόκε·
 ἀλλ' ὡς ἔχρυσά
 τό κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον,
 ἵνα κράζω Σοι·
 Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβεὶμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
 καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν
 τῶν ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον

καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
 ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καί τὰ σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοί
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοί εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Δ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ

Α' χορός:

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Β' χορός:

ἍΓΙΟΣ ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Α' χορός:

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,

ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Β' χορός:

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ
καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α' χορός:

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Β' χορός:

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Καὶ οἱ δύο χοροί.

Α' χορός:

Ἄγιος ὁ Θεός.

Β' χορός:

Ἄγιος ἰσχυρός.

Α' χορός:

Ἄγιος ἀθάνατος. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΤΗΣ Μ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ήχος βαρύς. Ψαλ. 28.

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ Αὐτοῦ δώσει.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ ἀνάγνωσμα. 6,13-20.

Ἡ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ἀσφαλῆς ἄγκυρα τῆς ψυχῆς γιὰ κάθε πιστό εἶναι ἡ ἐλπίδα του ὅτι θά κληρονομήσῃ τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, τὴν ὁποίαν ὑποσχέθηκε ὁ Χριστός στό Εὐαγγέλιο καί μέ τὴν ὁποίαν καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά πιστέψουν. Αὕτῃ ἡ ἐλπίδα εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἀδελφοί,

13 τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός,

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδιδε τὴν ἐπαγγελία – τὴν ὑπόσχεσή Του – στόν Ἀβραάμ, (ὀρκίστηκε ὅτι θά τὴν πραγματοποιήσῃ):

ἐπεὶ κατ' οὐδενός εἶχε μεῖζονος ὁμόσαι, καί ἐπειδὴ δέν εἶχε κανένα ἀνώτερό Του γιὰ νά ὀρκιστῇ,

ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων·

ὀρκίστηκε στόν ἑαυτό Του λέγοντας:

14 «εἰ μήν εὐλογῶν εὐλογήσω σε

καί πληθύνων πληθυνῶ σε»

«Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θά σέ εὐλογήσω
μέ τό παραπάνω καί θά πληθύνω πολύ
τούς ἀπογόνους σου».

καί οὕτω μακροθυμήσας

Ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, ἀφοῦ ἐμακροθύμησε μέ
ὑπομονή,

15 **ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.**

ἀξιώθηκε νά χαρῆ τήν ἐκπλήρωση
τῆς ὑποσχέσεως.

16 **Ἄνθρωποι μέν γάρ**

κατά τοῦ μεῖζονος ὁμνύουσι,

Οἱ ἄνθρωποι βέβαια ὀρκίζονται ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ πού εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους

**καί πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας
εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος.**

καί ἡ διαβεβαίωση πού θέτει τέρμα
στῆς ἀντιλογίες τους εἶναι ὁ ὄρκος.

17 **Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός**

Ἔτσι κι ὁ Θεός, θέλοντας περισσότερο νά
δείξη

ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις

τῆς ἐπαγγελίας

στούς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως

τό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς Αὐτοῦ,

τήν ἀμετακίνητη ἀπόφασή Του
νά ἐκτελέση ὅσα ὑποσχέθηκε,

ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ,

τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκο,

- 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων,
 ὥστε μέ δύο ἀμετακίνητα πράγματα,
 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν,
 στά ὅποια εἶναι ἀδύνατον νά διαψευσθῇ ὁ
 Θεός,
 ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν
 οἱ καταφυγόντες
 νά ἔχωμε δυνατή παρηγοριά ἐμεῖς
 πού καταφύγαμε σ' Αὐτόν,
 κρατῆσαι
 τῆς προκειμένης ἐλπίδος.
 γιά νά κρατοῦμε τήν ἐλπίδα πού ἔχομε
 μπροστά μας.
- 19 Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς
 Αὐτήν τήν ἐλπίδα τήν ἔχομε
 σάν ἄγκυρα τῆς ψυχῆς
 ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν
 ἀσφαλῆ καί σταθερή,
 καί εἰσερχομένην εἰς τό ἐσώτερον
 τοῦ καταπετάσματος,
 ἡ ὅποια εἰσέρχεται πίσω ἀπό τό
 καταπέτασμα, στό ἔδαφος τοῦ οὐρανοῦ τό
 ὅποιο εἰκονίζουν τά Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ
 Ναοῦ,

[Σχόλιο: Ἡ ἐλπίδα πού ἔχομε μπροστά
 μας γιά τ' ἀγαθά πού μᾶς περιμένουν
 κρυμμένα στόν οὐρανό, εἶναι ἡ ἄγκυρα
 τῆς ψυχῆς μας πού μᾶς συνδέει μέ τό Θεό
 καί μᾶς κρατεῖ σταθερά δεμένους στή

Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὅπως ἡ ἄγκυρα τοῦ πλοίου τό σταθεροποιεῖ καί τό συγκρατεῖ ἀπό τή μανία τῶν ἀνέμων καί τῶν κυμάτων, καθώς εἶναι καρφωμένη στό θυ-
δό τῆς θάλασσας.]

20 ὅπου πρόδρομος ὑπέρ ἡμῶν
εἰσῆλθεν Ἰησοῦς,

ἐκεῖ ὅπου ὡς πρόδρομος δικός μας μπῆκε
γιά μᾶς ὁ Ἰησοῦς

κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ
ἀρχιερεύς γενόμενος εἰς τόν αἰῶνα.
πού ἀναδείχτηκε αἰώνιος ἀρχιερεύς,
ἀδιάδοχος, ὅπως ἦταν ὁ ἀρχιερεύς
Μελχισεδέκ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

(Τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγ. Πνεύματος)

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 27.
Σῶσον Κύριε τόν λαόν Σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.

*Πρός Σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.
καί πρός τόν Θεόν μου δεηθήσομαι.*

**Πρός Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (5,8-19.)**

«ΩΣ ΤΕΚΝΑ ΦΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ»

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Οἱ χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι κατά τή βά-

πισή τους δέχτηκαν τό ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι τέκνα τοῦ Φωτός, φωτεινοί ἄνθρωποι καί πρέπει νά ἀκτινοβολοῦν καί νά φανερώσουν τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἔλαβαν. Ἀπόδειξη τῆς κατοχῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ ἀκατάπαυστος ὕμνος πού ἀναβλύζει ἀπό τά στόματα καί τίς καρδιές μας.

Ἀδελφοί,

- 8 ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε
 Ἀδελφοί, νά ζητε σάν ἄνθρωποι πού ἀνήκουν στό φῶς.
- 9 ὁ γάρ καρπός τοῦ Πνεύματος
 Γιατί ἡ ζωή ἐκείνων πού ὁδηγοῦνται ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα ἐν πάσῃ ἀγαθwsύνη καί δικαιοσύνη καί ἀληθεία· διακρίνεται γιά τήν ἀγαθότητα, τή δικαιοσύνη καί τήν ἀλήθεια.
- 10 δοκιμάζοντες
 τί ἐστίν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
 Νά ἐξετάζετε τί ἀρέσει στόν Κύριο.
- 11 Καί μή συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους,
 Καί νά μή συμμετέχετε στά σκοτεινά κι ἀνώφελα ἔργα τῶν ἄλλων, μᾶλλον δέ καί ἐλέγχετε· ἀλλά νά τά ξεσκεπάσετε.

- 12 **τά γάρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν**
 Γι' αὐτά πού κάνουν ἐκεῖνοι στά κρυφά
αἰσχρόν ἐστι καί λέγειν·
 εἶναι ντροπή ἀκόμα καί νά μιλάμε.
- 13 **τά δέ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπό τοῦ φωτός**
φανερῶνται·
 Ὅταν ὅμως ὅλα αὐτά ἔρχονται στό φῶς,
 δείχνουν τί εἶναι.
- 14 **πᾶν γάρ τό φανερούμενον φῶς ἐστι.**
 Γιατί ὅ,τι φανερώνεται γίνεται καί τό
 ἴδιο φῶς.
Διό λέγει·
 Γι' αὐτό λέγει ἕνας ὕμνος:
ἔγχειραι ὁ καθεύδων
καί ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν
 «Ἐύπνα ἐσύ πού κοιμᾶσαι, ἀναστήσου
 ἀπ' τούς νεκρούς
καί ἐπιφάύσει σοι ὁ Χριστός.
 καί ὁ Χριστός θά σέ φωτίσει».
- 15 **Βλέπετε οὖν**
πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε·
 Προσέχετε λοιπόν καλά πῶς ζεῖτε·
μή ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,
 μή ζεῖτε ὡς ἀσύνητοι, ἀλλά ὡς συνετοί.
- 16 **ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν**
 Νά χρησιμοποιεῖτε σωστά τό χρόνο σας,
ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.
 γιατί ζοῦμε σέ πονηρούς καιρούς.
- 17 **Διὰ τοῦτο μή γίνεσθε ἄφρονες,**

Γι' αὐτό μήν εἶσθε ἄφρονες,
ἀλλά συνιέντες
τί τό θέλημα τοῦ Κυρίου.

ἀλλά νά ἀντιλαμβάνεστε τί θέλει ὁ
Κύριος ἀπό σᾶς.

18 **Καί μή μεθύσκεσθε οἴνω,**
ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία

Καί μή μεθάτε μέ κρασί πού ὁδηγεῖ στήν
ἀσωτία,

ἀλλά πληροῦσθαι ἐν Πνεύματι,
ἀλλά νά γεμίζετε μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

19 **λαλοῦντες ἑαυτοῖς**
ψαλμοῖς καί ὕμνοις

καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς,

Νά λέτε μέσα ἀπό τήν ψυχή σας ψαλμούς
καί ὕμνους καί πνευματικές ᾠδές,

ᾄδοντες καί ψάλλοντες
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

τραγουδῶντας καί ψάλλοντας μέ τήν
καρδιά σας στόν Κύριο.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

ᾠχος βαρύς. Ψαλμός 91.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα

Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.
καί ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα

Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωῒ τό ἔλεός Σου

καί τήν ἀλήθειάν Σου κατά νύκτα
 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.
 Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Α' χορός

Ως ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε,
 σφόδρα ἐβαδύνθησαν οἱ διαλογισμοί Σου.
 Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Β' χορός

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει,
 ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
 Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Α' χορός

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
 ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.
 Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 φιλόανθρωπε Δέσποτα,
 τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
 καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν
 ὀφθαλμούς διάνοιξον
 εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων
 κατανόησιν.

Ἐνδες ἡμῖν

καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον,
 ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας
 πάσας καταπατήσαντες
 πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,
 πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν
 καί φρονοῦντες καί πράττοντες.
 Σὺ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
 τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 καί σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ
 καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
 καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεὶ
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καί τῷ πνεύματί Σου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον, 9,17-31.

Ἡ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΝΙΚΗ

**«Ἡ θεραπεία τοῦ παιδιοῦ
 μέ τό δαιμονικό πνεῦμα».**

Ἡ Ἐκκλησία ὄρισε νά διαβάζεται τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ δαιμονισμένου παιδιοῦ ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου, τήν Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν λίγο πρὶν ἀπό τό Πάσχα. Ἐτσι συγχρονίζεται ἡ ἐκκλησιαστική λειτουργική ζωή μέ τά ἱστορικά γεγονότα τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὕστερα ἀπό τό θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεώς Του, πῆρε τό δρόμο πρὸς τό Ἱεροσόλυμα, ὅπου μέ τό σταυρικό Του Πάθος ἔδωσε τήν τελική μάχη καί ἐξουδετέρωσε ὀριστικά τό δαίμονα.

Μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ δαιμονισμένου παιδιοῦ ἡ Ἐκκλησία ὑπομνηματίζει τήν ἀσκητική ζωή τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τόν ὁποῖον προβάλλει ὡς ζωντανό παράδειγμα ζωῆς ἀγίου, ὁ ὁποῖος ἔζησε τό πάθος τοῦ Χριστοῦ ὡς ἄσκηση σέ ὅλη τή ζωή του. Ἡ ἄσκηση μέ τά δύο οὐσιαστικά στοιχεῖα της, τήν προσευχή καί τή νηστεία, εἶναι δρόμος καί τρόπος ζωῆς γιά τούς πιστούς καί ἡ μοναδική μέθοδος γιά τόν ἀγώνα μας κατά τῶν διαμόνων. Μερικοί ἄνθρωποι πού ἔχουν τό χάρισμα τῆς μοναχικῆς κλήσεως, τήν ἐπιλέγουν ὡς

ἀποκλειστικό δρόμο τῆς ζωῆς τους.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Ἐκεῖνο τόν καιρό

- 17 **ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,**
 ἓνας ἄνθρωπος πλησίασε τόν Ἰησοῦ,
γονυπετῶν Αὐτῷ, καί λέγων

γονάτισε μπροστά Του καί Τοῦ εἶπε:

- **Διδάσκαλε,**

ἤνεγκα τόν υἱόν μου πρός Σέ,

Διδάσκαλε, ἔφερα σέ Σένα τό γιό μου

ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον

γιατί ἔχει μέσα του δαιμονικό πνεῦμα
 πού τόν κάνει ἄλαλο,

- 18 **καί ὅπου ἄν αὐτόν καταλάβῃ**
ῥήσσει αὐτόν,

ὅπου κι ἄν βρίσκεται κάθε φορά πού τόν
 πιάνει, τόν ρίχνει κάτω

καί ἀφρίζει

καί τρίζει τούς ὀδόντας αὐτοῦ

καί ξηραίνεται

καί τότε βγάζει ἀφρούς ἀπό τό στόμα,
 τρίζει τά δόντια καί μένει ξερός.

καί εἶπον τοῖς Μαθηταῖς Σου

ἵνα αὐτό ἐκβάλωσι καί οὐκ ἴσχυσαν.

Εἶπα στους μαθητές Σου νά διώξουν αὐτό
 τό πνεῦμα, ἀλλά δέν μπόρεσαν.

- 19 **Ὁ δέ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει:**

Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς:

- ³Ω γενεά ἄπιστος,
 ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι;
 Ἄπιστη γενιά! Ὡς πότε θά εἶμαι μαζί σας;
 Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;
 Πόσο καιρό ἀκόμη θά σᾶς ἀνέχωμαι;
 Φέρετε αὐτόν πρὸς Με.
 Φέρτε Μου ἐδῶ τό παιδί.
 Καί ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς Αὐτόν.
 Ἐκεῖνοι Τοῦ τό ἔφεραν.
- ²⁰ Καί ἰδὼν αὐτόν,
 εὐθὺς τό πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν,
 Μόλις τό πνεῦμα εἶδε τόν Ἰησοῦ,
 ἀμέσως τάραξε τό παιδί
 καί πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἐκυλίετο ἀφρίζων.
 καὶ ἐκεῖνο ἔπεσε καταγῆς καὶ κυλιόταν
 βγάζοντας ἀφρούς.
- ²¹ Καί ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ·
 Ὁ Ἰησοῦς ρώτησε τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ:
 Πόσος χρόνος ἐστίν
 ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ;
 Πόσος καιρὸς εἶναι πού τοῦ συμβαίνει
 αὐτό;
 Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.
 Ἐκεῖνος ἀπάντησε:
 Ἀπὸ τότε πού ἦταν μικρὸ παιδί.
- ²² Καί πολλάκις αὐτόν
 καί εἰς πῦρ ἔβαλε καί εἰς ὕδατα,
 ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·

Καί πολλές φορές μάλιστα καί στήν
φωτιά τόν ἔριξε καί στά νερά, γιά νά τόν
ἐξολοθρέψη.

**ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν
σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς.**

Ἄλλά ἂν μπορῆς νά κάνης κάτι,
σπλαγχνίσου μας καί βοήθησέ μας.

23 **Ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό,**

23

Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε τοῦτο:

**εἰ δύνασαι πιστεῦσαι,
πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι.**

Ἄν μπορῆς νά πιστέψης, ὅλα εἶναι δυνατά
γι' αὐτόν πού πιστεύει.

24 **Καί εὐθέως κράξας
ὁ πατήρ τοῦ παιδίου,
μετά δακρύων ἔλεγε·**

Ἀμέσως τότε φώναξε δυνατά ὁ πατέρας
τοῦ παιδιοῦ κι εἶπε μέ δάκρυα:

**- Πιστεύω, Κύριε·
βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.**

Πιστεύω, Κύριε. Βοήθησέ με ὁμως,
γιατί ἡ πίστη μου δέν εἶναι δυνατή.

25 **Ἰδὼν δέ ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος,**

Βλέποντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι συγκεντρώνεται
κόσμος,

**ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ,
λέγων αὐτῷ·**

πρόσταξε τό δαιμονικό πνεῦμα μ' αὐτά τά

λόγια:

**Τό πνεῦμα τό ἄλαλον καί κωφόν,
Ἐγώ σοι ἐπιτάσσω·**

Ἄλαλο καί κουφό πνεῦμα, Ἐγώ σέ
διατάζω,

ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ,

καί μηκέτι εἰσέλθης εἰς αὐτόν.

βγές ἀπ' αὐτόν καί μήν ξαναμπῆς ποτέ
πιά σ' αὐτόν.

²⁶ **Καί κράξαν,**

καί πολλά σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε,

Τό πνεῦμα ἀφοῦ ἔκραξε δυνατά
καί συντάραξε πολύ τό παιδί, βγήκε.

καί ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός,

ὥστε πολλούς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

Τό παιδί τότε ἔμεινε ἀναίσθητο, σάν
πεθαμένο, ὥστε πολλοί νά λένε ὅτι
πέθανε.

²⁷ **Ὁ δέ Ἰησοῦς**

κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός,

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τό ἔπιασε ἀπό τό χέρι του,
ἤγειρεν αὐτόν, καί ἀνέστη.

τό σήκωσε καί αὐτό στάθηκε ὄρθιο.

²⁸ **Καί εἰσελθόντα Αὐτόν εἰς οἶκον,**

Ὅταν μπῆκε ὁ Ἰησοῦς στό σπίτι,
οἱ Μαθηταί Αὐτοῦ

ἐπηρώτων Αὐτόν κατ' ἰδίαν·

Τόν ρώτησαν οἱ μαθητές Του ιδιαιτέρως:
-Ὅτι ἡμεῖς

οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό.

Γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά βγάλουμε
αὐτό τό δαιμονικό πνεῦμα;

29 **Καί εἶπεν αὐτοῖς:**

Κι ὁ Ἰησοῦς τούς ἀπάντησε:

- **Τοῦτο τό γένος**

ἐν οὐδενί δύναται ἐξελεθεῖν,

Αὐτό τό δαιμονικό γένος δέν μπορεῖ
κανεῖς νά τό βγάλῃ μέ τίποτε ἄλλο,

εἰμή ἐν προσευχῇ καί νηστεία.

παρά μόνο μέ προσευχή καί νηστεία.

30 **Καί ἐκεῖθεν ἐξελθόντες,**

παρεπορεύοντο διά τῆς Γαλιλαίας,

Ἐφυγαν τότε ἀπό κεῖ καί προχωροῦσαν
διασχίζοντας τή Γαλιλαία.

καί οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ.

Δέν ἤθελε ὁμως ὁ Ἰησοῦς νά μάθῃ κανεῖς
ὅτι περνοῦσε ἀπό κεῖ.

31 **Ἐδίδασκε γάρ τούς μαθητάς Αὐτοῦ,**

καί ἔλεγεν αὐτοῖς

Γιατί δίδασκε τούς μαθητές Του καί τούς
ἔλεγε:

ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου

παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,

Ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου πηγαίνει νά
παραδοθῇ σέ χέρια ἀνθρώπων,

καί ἀποκτενοῦσιν Αὐτόν,

πού δά Τόν θανατώσουν,

καί ἀποκτανθεῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

καί ἀφοῦ πεθάνῃ, τρεῖς μέρες μετὰ, θά ἀναστηθῇ.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΙΚΕΣΙΑ

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ,
ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
κατά τό μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν
καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (...)

Κύριε, ἐλέησον.

Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,

ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα
ὕπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν εὐσεβῶν
καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα
ὕπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων
κτιτόρων
τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης
καὶ ὑπέρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα

ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῶ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων
καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τό παρά Σοῦ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,

τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν
πρόσδεξαι παρά τῶν Σῶν δούλων
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
κατά τό πληθος τοῦ ἐλέους Σου·
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατάπεμψον ἐφ’
ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ πάντα τόν λαόν Σου,
τόν ἀπεκδεχόμενον τό παρά Σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος,

Ἦτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
ὑπάρχεις

καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι
νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

TA KATHXOYMENA

Εὕξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας·

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς
τό Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Κύριε, ἐλέησον.

Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ
καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ
καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ Σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν

τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Οἱ δύο Λειτουργίες, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὡς τό σημεῖο αὐτό, στή σημερινή τους μορφή εἶναι ἀπολύτως ὅμοιες. Ἀπό ἐδῶ καί ἐξῆς ὅμως διαφοροποιούνται. Οἱ εὐχές τους ὅμως διαφέρουν κατά λέξη, ἐνῶ ἔχουν τό ἴδιο νόημα καί τίς ἴδιες ἐκφωνούμενες δοξολογικές καταλήξεις.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν
καί ἐπιβλέπων ἐπί πάντα τά ἔργα Σου,
ἐπίβλεψον ἐπί τοὺς δούλους Σου
τούς Κατηχουμένους, τοὺς
ὑποκεκλικότας
τούς ἑαυτῶν ἀρχένας ἐνώπιόν Σου
καί δός αὐτοῖς τόν ἐλαφρόν ζυγόν Σου·
ποίησον αὐτούς μέλη τίμια
τῆς ἁγίας Σου Ἐκκλησίας,
καί καταξίωσον αὐτούς
τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας,
τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,
καί τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας·
εἰς ἐπίγνωσιν

Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰνα καί αὐτοί σύν ἡμῖν δοξάζωσι
τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά
Σου,

τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε.

Οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε.

Μή τις τῶν κατηχουμένων.

**ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΟΝ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ**

**Ἡ ἱερουργία τοῦ Μυστηρίου
τοῦ Ἄρτου καὶ τοῦ Οἴνου
τῆς Εὐχαριστίας
καὶ ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν.**

Ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Α΄ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Σύ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν
τό μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας Μυστήριον·
Σύ κατηξίωσας ἡμᾶς
τούς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους
Σου,
γενέσθαι λειτουργούς
τοῦ ἁγίου Σου Θυσιαστηρίου·
Σύ ἰκάνωσον ἡμᾶς
τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος,

εἰς τὴν διακονίαν ταύτην,
 ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες
 ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης Σου,
 προσάγωμέν Σοι θυσίαν αἰνέσεως.
 Σύ γάρ εἰ ὁ ἐνεργῶν τά πάντα ἐν πᾶσι.
 Δός, Κύριε,
 καί ὑπέρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων
 καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων
 δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν
 καί εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν Σου,

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα,
 τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Β' ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ο Θεός,
 ό επισκεψάμενος έν έλέει και οικτιρμοίς,
 τήν ταπεινώσιν ήμών·
 ό στήσας ήμάς τούς ταπεινούς και
 άμαρτωλούς
 και άναξιους δούλους Σου
 κατενώπιον τής άγίας δόξης Σου,
 λειτουργείν τῷ άγίῳ Σου Θυσιαστηρίῳ,
 Σύ ενίσχυσον ήμάς,
 τῇ δυνάμει τοῦ Άγίου Σου Πνεύματος,
 εἰς τήν διακονίαν ταύτην·
 και δός ήμῖν λόγον
 έν ανοίξει τοῦ στόματος ήμών,
 εἰς τό επικαλεῖσθαι
 τήν χάριν τοῦ Άγίου Σου Πνεύματος
 επί τῶν μελλόντων προτίθεσθαι
 Δώρων,

Οπως υπό τοῦ κράτους Σου
 πάντοτε φυλαττόμενοι
 Σοί δόξαν αναπέμπωμεν,
 τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ
 και τῷ Άγίῳ Πνεύματι
 νῦν και αἰεί
 και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ο Ίερεύς εκδιπλώνει τό αντιμήνσιον.
Ουδείς άξιος τῶν συνδεδεμένων

ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς
προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίξειν,
ἢ λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης.
Τό γάρ διακονεῖν Σοι μέγα καί φοβερόν
καί αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν.
Ἄλλ' ὅμως, διά τήν ἄφατον
καί ἀμέτρητόν Σου φιλανθρωπίαν
ἀτρέπτως καί ἀναλλοιώτως γέγονας
ἄνθρωπος
καί ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας
καί τῆς λειτουργικῆς ταύτης
καί ἀναιμάκτου θυσίας
τήν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν,
ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων.
Σύ γάρ μόνος, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων καί τῶν
ἐπιγείων,
ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος,
ὁ τῶν Σεραφεῖμ Κύριος
καί βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ Μόνος ἅγιος καί ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος.
Σέ τοίνυν δυσωπῶ
τόν μόνον ἀγαθόν καί εὐήκοον·
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ
τόν ἁμαρτωλόν καί ἀχρεῖον δοῦλόν Σου
καί καθάρισόν μου τήν ψυχὴν καί τήν
καρδίαν
ἀπό συνειδήσεως πονηρᾶς·

καί ἰκάνωσόν με
τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος,
ἐνδεδυμένον τήν τῆς ἱερατείας χάριν,
παραστῆναι τῇ ἀγία Σου ταύτῃ τραπέζῃ
καί ἱερουργῆσαι τό ἅγιον
καί ἄχραντόν Σου Σῶμα
καί τό τίμιον Αἷμα.
Σοί γάρ προσέρχομαι
κλίνας τόν ἑμαυτοῦ αὐχένα καί δέομαί
Σου·
μη ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ’
ἐμοῦ,
μηδέ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων Σου,
ἀλλ’ ἀξίωσον προσενεχθῆναί Σοι ἐπ’
ἐμοῦ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἀναξίου δούλου Σου
τά δῶρα ταῦτα.
Σύ γάρ εἶ ὁ προσφέρων καί
προσφερόμενος
καί προσδεχόμενος καί διαδιδόμενος,
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, καί Σοί τήν δόξαν
ἀναπέμπομεν
σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἰερεὺς λαμβάνει τό θυμιατόν καί θυμιά κύκλῳ τήν ἁγίαν Τράπεζαν, τήν Πρόθεσιν καί ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τὰς Δεσποτικάς εἰκόνας καί τόν Λαόν λέγων:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τόν μόνον ἀναμάρτητον.
Τόν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν
καί τήν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καί δοξάζομεν·
Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν,
ἐκτός Σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,
τό ὄνομά Σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί προσκυνήσωμεν
τήν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν·
ἰδοῦ γάρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ
χαρά ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ.
Διά παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον
ὑμνοῦμεν τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ·
Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς
θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν
καί προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί
προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεὔτε προσκυνήσωμεν καί
προσπέσωμεν
Αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καί Θεῷ
ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' 50 [51]]

Ελέησόν με, ὁ Θεός,
κατά τό μέγα ἔλεός Σου
καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.
Ἐπί πλεῖον πλυνόν με
ἀπό τῆς ἀνομίας μου
καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω
καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστί
διά παντός.
Σοί μόνῳ ἤμαρτον
καί τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα,
ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου
καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.
Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με
ἡ μήτηρ μου.
Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,
τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας Σου
ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην,

ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου 11
 ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου
 καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, 12
 καί πνεῦμα εὐδές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου Σου 13
 καί τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον
 μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν 14
 τοῦ σωτηρίου Σου
 καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς Σου 15
 καί ἀσεβεῖς ἐπί Σέ ἐπιστρέψουσιν.
 Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, 16
 ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου
 τήν δικαιοσύνην Σου.
 Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις 17
 καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ
 τήν αἴνεσίν Σου.
 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' 18
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· 19
 Καρδίαν συντετριμμένην καί
 τεταπεινωμένην
 ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου

τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

Ἀφῆνων τὸ θυμιατὸν ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ
τρὶς ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
ἀσπάζεται τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν λέγων:

Ἡμαρτον εἰς Σέ, Σωτήρ,
ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός,
δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα
καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Κράζω Σοι, Χριστέ Σωτήρ,
τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν·
Ἰλάσθητί μοι ὡσπερ ἐκείνω
καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

ἔπειτα στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν καὶ
αἰτῶν συγχώρησιν λέγει:

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς,
ὁ Θεός, συγχώρησον.

Προσερχόμενος μετὰ ταῦτα
εἰς τὴν ἁγίαν Πρόδρυσιν
καὶ ἀσπαζόμενος τὰ Τίμια Δῶρα λέγει:

Ο Θεός ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ
καὶ ἐλέησόν με.

Αἴρων δέ τὰ Τίμια Δῶρα:

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια
καί εὐλογεῖτε τόν Κύριον.

Ο ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Οἱ τὰ Χερουβεῖμ
μυστικῶς εἰκονίζοντες
καί τῇ ζωοποιῷ Τριάδι
τόν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες
πᾶσαν τήν βιοτικήν
ἀποθώμεθα μέριμναν,
ὡς τόν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι

Ὅρθιοι - ὑποκλινόμενοι

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

ἔπειτα ἐξέρχεται διά τῆς βορείας πύλης
καί ποιεῖ τήν μεγάλην Εἴσοδον
ψάλλων ἀργῶς:

Πάντων ἡμῶν
καί πάντων τῶν εὐσεβῶν
καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν
μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός
ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ πάντοτε,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐάν λειτουργῇ Ἀρχιερεὺς καί ἵσταται
ἐπὶ τῆς Ὁραίας Πύλης, ὁ Ἱερεὺς φθάνων
ἐνώπιόν του ἵσταται καί λέγει:

Τῆς Ἀρχιερωσύνης Σου
 μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός
 ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ πάντοτε,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ παραδίδει εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχιερέως
 τό δισκάριον, ὃ ὁποῖος μνημονεῖει τῶν
 ζώντων κατὰ τὴν τάξιν. Τὴν αὐτὴν
 ἐκφώνησιν λέγει καὶ ὁ ἑΐς παραδίδων
 εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχιερέως τό ἅγιον
 Ποτήριον, ὃ ὁποῖος ἀκολούθως μνημονεῖει
 τῶν κεκοιμημένων κατὰ τὴν τάξιν.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
 δορυφορούμενον τάξεσιν.
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου
 καδελῶν
 τό ἄχραντόν Σου Σῶμα
 σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν
 ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Εἶτα προσφέρων θυμίαμα ἀποπληροῖ
 τόν Ν΄ Ψαλμόν.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν
 Σου μόσχους.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό τῆς Θείας Λειτουργίας

τελείται ἡ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

ΠΑΗΡΩΤΙΚΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΠΤΗ

ΤΩΝ ΔΕΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Πληρώσωμεν τήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου
καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας
καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά
καὶ καλὴν ἀπολογία
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες,
 ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.
Σοί, Κύριε.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΣ

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ κτίσας ἡμᾶς
 καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην,
 ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδούς εἰς σωτηρίαν,
 ὁ χαρισάμενος ἡμῖν
 οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν·
 Κύριε, Θεέ μας,
 εἶσαι ὁ Κτίστης καὶ ὁ Πλάστης μας·
 Ἐσύ μᾶς ἔφερες σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ
 καὶ μᾶς ὑπέδειξες δρόμους σωτηρίας,
 μᾶς ἐχάρισες
 τὴν ἀποκάλυψη τῶν μυστηρίων τοῦ
 Οὐρανοῦ.
 Σύ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς
 εἰς τὴν διακονίαν ταύτην
 ἐν τῇ δυνάμει
 τοῦ Πνεύματός Σου τοῦ Ἁγίου.

Ἐσὺ ὁ Ἰδιος μᾶς ἀνέθεσες
 αὐτὴν τὴν διακονία
 μέ τῆ δύναμη τοῦ Ἁγίου Σου
 Πνεύματος.

Εὐδόκησον δὴ, Κύριε,
 τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους
 τῆς Καινῆς Σου Διαθήκης,
 λειτουργοὺς τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων.
 Δέξου λοιπόν, Κύριε,
 νά γίνωμε διάκονοι
 τῆς Καινῆς Σου Διαθήκης,
 λειτουργοί τῶν ἁγίων Μυστηρίων
 Σου.

Πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας
 τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ
 κατὰ τό πλήθος τοῦ ἐλέους Σου·
 Δέξου μας μέ εὐχαρίστηση
 νά προσεγγίσωμε τό ἅγιό Σου
 θυσιαστήριο
 ἀπό τὴν πολλή Σου τὴν ἀγάπη,
 ἵνα γενώμεθα ἅξιοι τοῦ προσφέρειν Σοι
 τὴν λογικὴν ταύτην
 καὶ ἀναίμακτον θυσίαν,
 ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων
 καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·
 γιὰ νά γίνωμε ἅξιοι νά Σοῦ προσφέρωμε
 αὐτὴ τὴ λογικὴ καὶ ἀναίμακτη θυσία
 καὶ γιὰ τὰ δικά μας ἁμαρτήματα

καθώς και γιά τά άγνοήματα του
λαοῦ μας.

ἦν προσδεξάμενος
εἰς τό ἅγιον καί ὑπερουράνιον
καί νοερόν Σου θυσιαστήριον
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν
τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος.

Δέξου τή θυσία μας
στό ἅγιο καί ὑπερουράνιο
καί νοερό θυσιαστήριό Σου
ὡς ἄρωμα εὐωδιαστό,
καί στείλε μας σάν ἀπάντηση
τή χάρη τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος.

Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός,
καί ἐπίδε ἐπί τήν λατρείαν ἡμῶν ταύτην
καί πρόσδεξαι αὐτήν,
ὡς προσεδέξω Ἄβελ τά δῶρα,
Νῶε τάς θυσίας,
Ἀβραάμ τάς ὀλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καί Ἀαρών τάς ἱερωσύνας,
Σαμουήλ τάς εἰρηνικάς.

Ρίξε ἀπό ψηλά τό βλέμμα Σου
ἐπάνω μας, Θεέ,
καί δές αὐτή τή λατρεία
πού Σοῦ προσφέρουμε
καί δέξου τήν καλωσυνάτα
ὅπως ἐδέχτηκες τά δῶρα τοῦ Ἄβελ,
τοῦ Νῶε τίς θυσίες,

τίς ὀλοκαρπώσεις τοῦ Ἀβραάμ,
 τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ἀαρών τίς
 ἱερατικές ὑπηρεσίες,
 τίς εἰρηνικές λατρεῖες τοῦ Σαμουήλ.

Ὡς προσεδέξω

ἐκ τῶν Ἁγίων Σου Ἀποστόλων
 τήν ἀληθινήν ταύτην λατρείαν,
 οὕτω καί ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν
 τῶν ἁμαρτωλῶν

πρόσδεξαι τά δῶρα ταῦτα,
 ἐν τῇ χρηστότητί Σου, Κύριε·

Ὅπως ἐδέχτηκες

ἀπό τούς Ἁγίους Ἀποστόλους Σου
 αὐτή τήν ἴδια λατρεία πού Σοῦ
 προσφέρουμε κι ἐμεῖς
 ἔτσι κι ἀπό τά δικά μας χέρια,
 τῶν ἁμαρτωλῶν,
 δέξου αὐτά τά δῶρα

ἀπό τήν μεγάλη καλωσύνη Σου.

ἵνα καταξιωθέντες

λειτουργεῖν ἀμέμπτως

τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ,

εὐρωμεν τόν μισθόν τῶν πιστῶν

καί φρονίμων οἰκονόμων

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ

τῆς ἀνταποδόσεώς Σου τῆς δικαίας.

Ἔτσι, ἀφοῦ ἀξιωθοῦμε νά

ὑπηρετήσωμε

ἄμεμπτοι τό ἅγιό Σου θυσιαστήριον,

νά βροῦμε κι ἐμεῖς τόν μισθό τῶν
πιστῶν
καί φρονίμων οἰκονόμων Σου
κατά τή φοβερή ἡμέρα
τῆς δικαίας ἀνταποδόσεώς Σου,

Διά τῶν οἰκτιρμῶν
τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
μεθ' Οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι
νῦν καί αἰεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

{Ὅλα αὐτά τά ζητοῦμε ἀπό Σένα, Θεέ,
Πατέρα, Παντοκράτορα}
μέ τήν ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ
Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ. Μαζύ μέ Αὐτόν
εὐλογοῦμε Ἐσένα καί τό Πανάγιο καί
Ἀγαθό καί Ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μακάρι νά γίνη ἔτσι ὅπως λές! Κι
ἐμεῖς συμφωνοῦμε καί ὑπογράφομε
τήν προσευχή σου.

Ειρήνη πᾶσι.

Τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ νά ἔχετε ὅλοι
σας!

Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Καὶ ἡ ψυχὴ ἡ δική σου!

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους,

ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν,

Ἄς ἀγαπήσωμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ὥστε
μονιασμένοι νὰ ὁμολογήσωμε ὅτι
πιστεύομε

Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

στόν Πατέρα, τόν Υἱό καὶ τό Ἅγιο

Πνεῦμα, τήν Ἁγία καὶ Ὁμοούσια καὶ

Ἀδιαίρετη Τριάδα.

Ἀγαπήσω Σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου,

Κύριος στερέωμά μου

καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου.

Ἵπόσχομαι νὰ Σ' ἀγαπῶ

Κύριε, δύναμή μου,

θεμέλιο, καταφύγιο

καὶ ἐλευθερωτὴ μου.

{Οἱ ἱερεῖς ἀσπάζονται τὰ Τίμια

Δῶρα καὶ ἀνταλλάσσουν μεταξὺ

τους τὸν ἀσπασμό τῆς ἀγάπης καὶ

τῆς εἰρήνης κατὰ τὴν παραγγελία

τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Ἀσπάσαθε ἀλλήλους ἐν

φιλήματι ἁγίῳ!» (Ρωμ. 16,16)}

Τὰς θύρας, τὰς θύρας!

Ἐν σοφία πρόσχωμεν.

Τίς πόρτες, τίς πόρτες!

*{Προσέξτε τίς πόρτες, οἱ θυρωροί
πού εἶστε ὑπεύθυνοι, τώρα πού
ἀπεχώρησαν οἱ κατηγούμενοι. Νά
μήν μπῆ μέσα κανεῖς ἀβάπτιστος
πού δέν εἶναι μέλος τῆς
Ἐκκλησίας, πού δέν εἶναι μέλος
τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.}
Ἄς προσέξωμε μέ σύνεση.*

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Προσοχή! Τό Σύμβολο τῆς Πίστεως εἶναι ἡ ἐπίσημη ὁμολογία καί διακήρυξη τῆς Ἐκκλησίας καί ἀπαγγέλεται ἀπ' ὄλο τό ἐκκλησίασμα ὁμοφώνως μέ ἤρεμη καταναυκτική φωνή, χωρίς βιασύνη, ἀλλά μέ εὐλάβεια καί προσοχή, ὥστε «ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», σύμφυχοι, «τό ἕν φρονοῦντες» νά ἐνώνωνται ὅλοι στήν κοινή ὁμολογία τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς, ὀρθοδόξου πίστεως.

- Π**ιστεύω εἰς ἕνα Θεόν,
Πατέρα, παντοκράτορα,

ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς,
ὄρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων.

Πιστεύω σέ ἕνα Θεό, τόν
παντοκράτορα Πατέρα, τόν
Δημιουργό τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς,
ὄλων τῶν ὄρατῶν καί ἀοράτων
κτισμάτων.

2. Καί εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν Μονογενῆ,
τόν ἐκ τοῦ Πατρός γεννηθέντα
πρό πάντων τῶν αἰώνων.

Καί στόν ἕνα Κύριο, τόν Ἰησοῦ
Χριστό, τόν Μονογενῆ Υἱό καί Λόγο
τοῦ Θεοῦ, πού γεννήθηκε ἀπό τόν
Πατέρα πρὶν ἀπό ὄλους τοὺς αἰῶνες.

Φῶς ἐκ φωτός,

Ὅπως γεννᾶται καί προέρχεται τό
φῶς ἀπό τό φῶς, {καθώς ἀνάβει τό ἕνα
κερί ἀπό τό ἄλλο, ἔτσι γεννᾶται ὁ Υἱός
καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν Πατέρα}

Θεόν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ

Θεός ἀληθινός ἀπό ἀληθινό Θεό·
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,

ἐγεννήθηκε ὡς Υἱός ἀπό τόν Πατέρα,
δέν ἐδημιουργήθηκε σάν κτίσμα ἀπό
τό Δημιουργό.

ὁμοούσιον τῷ Πατρί,

Καί εἶναι ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα.

δι' Οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Ἀπό Αὐτόν, τόν Δημιουργό Λόγο τοῦ
Πατρὸς ἐδημιουργήθησαν τὰ πάντα.

3. **Τ**ὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
Αὐτός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, γιά
μᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
καὶ γιά τὴ σωτηρία μας
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
καὶ ἐσαρκώθη, πῆρε σάρκα,
ἀνθρώπινη φύση, μέ τὴ παρέμβαση
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου
καὶ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας
καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
καὶ ἔγινε ἄνθρωπος.
4. **Σ**ταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν
Αὐτός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
ἐσταυρώθηκε γιά μᾶς
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
στὶς μέρες τοῦ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
καὶ βασανίστηκε καὶ ἐδάφτηκε.
5. **Κ**αὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς.

Καί ἀναστήθηκε τήν τρίτη ἡμέρα,
ὅπως μαρτυροῦν οἱ ἅγιες Γραφές.

**6. Καί ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς
καί καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.**

Καί ἀνέβηκε στοὺς οὐρανοὺς καί
κάθεται στή δεξιᾷ τοῦ Πατέρα.

**7. Καί πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρίναι ζῶντας καί νεκρούς,
Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**

Καί ἔρχεται πάλι μετὰ δόξα γιὰ νὰ
κρίνη ζωντανούς καί πεθαμένους. Καί
ἡ Βασιλεία Του δὲ θᾶχῃ τέλος.

**8. Καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον,
τό Κύριον, τό Ζωοποιόν,
τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον,
τό σύν Πατρί καί Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον
καί συνδοξαζόμενον,
τό λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.**

{Πιστεύω} καί στό Πνεῦμα τό Ἅγιο,
τό Κύριο, τό Ζωοποιό, πού
ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα, καί
μαζύ μετὰ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό
συμπροσκυνεῖται καί συνδοξάζεται,
Αὐτό πού μίλησε μετὰ τὰ στόματα τῶν
Προφητῶν.

9. **Ε**ἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν
καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
{Πιστεύω} καὶ σέ Μία, Ἁγία,
Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ
Ἐκκλησία {πού εἶναι ἀπλωμένη σέ
ὅλο τόν κόσμο καὶ θεμελιωμένη ἀπό
τό ἔργο καὶ πάνω στά δόγματα τῆς
διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων}.

10. **Ο**μολογῶ ἐν Βάπτισμα
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὅμολογῶ καὶ παραδέχομαι ἓνα
Βάπτισμα γιά τή συγχώρηση τῶν
ἁμαρτιῶν

11. **Π**ροσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν
καὶ προσδοκῶ καὶ περιμένω τήν
ἀνάσταση τῶν νεκρῶν

12. **Κ**αὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
καὶ τή ζωὴ τοῦ μέλλοντα αἰῶνα.

Ἀμήν.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τήν ἁγίαν ἀναφοράν
ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν,

Ἄς σταθοῦμε καλά!

Ἄς σταθοῦμε μέ φόβο!

Ἄς προσέξωμε νά προσφέρωμε τήν
ἁγία Ἀναφορά στό Θεό μέ εἰρήνη,

Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

{Αὐτή, ἡ Ἀναφορά,} εἶναι εἰρηνική
εὐσπλαγχνία γιά τούς ἀνθρώπους καί
θυσία αἰνέσεως καί δοξολογίας γιά τό
Θεό.

{Ἐδῶ δά ἔλεγε κανεῖς ὅτι ὁ λαός
παίρνει κυριολεκτικά τό τέλος τῆς
φράσεως τοῦ ἱερέως ἀπό τό στόμα
του καί τήν ἀποτελεῖώνει, γιά νά
δείξη ὅτι συμφωνεῖ μέ τήν
διακήρυξη τοῦ ἱερέως, ὅτι ἡ
Ἀναφορά εἶναι εἰρηνική
εὐσπλαγχνία καί ἀγάπη πρὸς τούς
ἀνθρώπους καί θυσία δοξολογίας
πρὸς τό Θεό.}

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ

καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός

καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

εἶη μετά πάντων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας, Ἰησοῦ

Χριστοῦ, καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί

Πατέρα, εὐχομαι νά ἔλθῃ σέ ὅλους

μας.

Καί μετά τοῦ πνεύματός Σου.

Καί στό δικό σου τό πνεῦμα.

Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας.

Ἄς στρέψωμε πρὸς τὰ ἐπάνω τίς
καρδιές μας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Τίς ἔχομε κιόλας στραμμένες πρὸς τὸν
Κύριο.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄς εὐχαριστήσωμε τὸν Κύριο.

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ἄξιζει καὶ πρέπει.

**Η ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ
(ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΥΜΝΟ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ)**

Αὐτὴ ἡ ὥρα εἶναι ἡ ἐπισημότερη
τῆς Θείας Λειτουργίας. Ὅσοι μποροῦν,
ἄς παραμείνουν ὄρθιοι. Οἱ ἀσθενοῦντες
ὁμως ἄς καθήσουν.

α' Πρὸς τὸν Πατέρα

Ὁἦν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ,
Πάτερ, Παντοκράτωρ, προσκυνητέ,

Δέσποτα Κύριε, Θεέ,

Πατέρα, Παντοκράτορα, Προσκυνητέ

τό ὄνομά Σου ἐπικαλούμαστε, πού

μας ἐφάνερωσες πώς εἶναι ὁ ὦν.

ἄξιον ὡς ἀληθῶς

καί δίκαιον καί πρέπον
 τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης Σου,
 Ἀξίζει ἀλήθεια καί εἶναι δίκαιο
 καί ἐπιβάλλεται
 γιά τή μεγαλοπρέπεια τῆς
 Ἀγιωσύνης Σου,
 Σέ αἰνεῖν, Σέ ὑμνεῖν, Σέ εὐλογεῖν,
 Σέ προσκυνεῖν, Σοί εὐχαριστεῖν,
 Σέ δοξάζειν τόν μόνον ὄντως
 ὄντα Θεόν·

νά Σέ δοξολογοῦμε, νά Σέ ὑμνοῦμε,
 νά Σέ εὐλογοῦμε,
 νά Σέ προσκυνοῦμε, νά Σ'
 εὐχαριστοῦμε
 καί νά δοξάζωμε Ἐσένα, τόν Μόνο
 στήν πραγματικότητα ὑπάρχοντα
 Ἀληθινό Θεό,

καί Σοί προσφέρειν
 ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη
 καί πνεύματι ταπεινώσεως
 τήν λογικήν ταύτην λατρείαν ἡμῶν.
 καί νά Σοῦ προσφέρωμε μέ καρδιά
 συντετριμμένη
 καί ταπεινό φρόνημα
 αὐτή τή λογική λατρεία μας.
 Ὅτι Σύ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῶν
 τήν ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας.
 Καί τίς ἰκανός λαλῆσαι
 τάς δυναστείας Σου;

ἀκουστάς ποιῆσαι
 πάσας τὰς αἰνέσεις Σου;
 ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου
 ἐν παντί καιρῷ;

Γιατί Ἐσύ ἐχάρισες σ' ἐμᾶς
 τὴν πλήρη γνώση τῆς ἀλήθειας Σου.
 Καί ποιός εἶναι ἱκανός νά μιλήσῃ γιά
 τὰ μεγαλειώδη ἔργα Σου
 καί νά κάνῃ ν' ἀκουστοῦν ὅλες οἱ
 δόξολογίες πού Σοῦ πρόπουν,
 ἢ νά διηγηθῇ τὰ θαυμαστά ἔργα πού
 κάνεις
 σέ κάθε καιρό;

Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
 Κύριε οὐρανοῦ καί γῆς
 καί πάσης κτίσεως,
 ὀρωμένης τε καί οὐχ ὀρωμένης,
 ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης
 καί ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
 ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
 ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε,
 ὁ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 καί Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν·

Δέσποτα τοῦ κόσμου,
 Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς
 καί ὅλης τῆς κτίσεως,
 τῆς ὀρατῆς καί τῆς ἀόρατης,

πού κάθесαι πάνω στόν ἔνδοξο
 θρόνο Σου
 καί ἐπιβλέπεις ὅλες τίς ἀβύσσους
 ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
 ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, πού δέν
 μεταβάλλεσαι μέ τούς καιρούς,
 Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
 Χριστοῦ,
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρα στόν
 Ὅποῖον ἐλπίζομε:

ἅ Ἕμνος, πρὸς τόν Υἱόν γιά
 τό λυτρωτικό ἔργο Του, ὁ ὁποῖος
 εἶναι συγχρόνως καί συνοπτική
 διατύπωση τῆς ὀρθοδόξου θεολο-
 γικῆς διδασκαλίας περὶ τοῦ Υἱοῦ.

Ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς Σῆς ἀγαθότητος,
 σφραγὶς ἰσότυπος,
 ἐν ἑαυτῷ δεικνύς Σέ τόν Πατέρα,
 Λόγος ζῶν, Θεός ἀληθινός,
 ἡ πρό αἰώνων σοφία,
 ζωή, ἀγιασμός, δύναμις,
 τό φῶς τό ἀληθινόν·
 Αὐτός εἶναι Εἰκόνα
 τῆς Ἀγαθότητάς Σου,
 Σφραγίδα ἴση πρὸς τό Πρωτότυπο
 πού δείχνει ἐπάνω στόν Ἐαυτό Του
 Ἐσένα, τόν Πατέρα·
 εἶναι Λόγος ζωντανός,

Θεός ἀληθινός,
 ἡ προαιώνια Σοφία,
 ἡ ζωή, ὁ ἁγιασμός, ἡ δύναμις,
 τό ἀληθινό φῶς.

γ' Ὁ ὕμνος πρὸς τό Ἅγιο
 Πνεῦμα, πού εἶναι συγχρόνως καί
 ἡ περί Ἁγίου Πνεύματος
 ὀρθόδοξος διδασκαλία

παρ' Οὗ τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἐξεφάνη,
 τό τῆς ἀληθείας Πνεῦμα,
 τό τῆς υἰοδεσίας χάρισμα,
 ὁ ἀρραβῶν τῆς μελλούσης κληρονομίας,
 ἡ ἀπαρχή τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν,
 Ἀπό Αὐτόν ἐφανερώθηκε
 τό Ἅγιο Πνεῦμα,
 τό Πνεῦμα τό Ἀληθινό,
 πού χαρίζει τήν υἰοδεσία,
 πού εἶναι ὁ ἀρραβῶνας - ἡ
 προκαταβολή πού δίδεται στό χέρι, ἡ
 βεβαία ὑπόσχεση - τῆς μελλοντικῆς
 κληρονομιάς,
 ἡ ζωοποιός δύναμις,
 ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ·
 ἡ ἀπαρχή, ἡ πρώτη καρποφορία, τῶν
 αἰωνίων ἀγαθῶν
 ἡ δύναμη πού χαρίζει τή ζωή,
 ἡ Πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ.
 παρ' Οὗ πᾶσα κτίσις

λογική τε καί νοερά δυναμουμένη
 Σοί λατρεύει
 καί Σοί τήν αἴδιον
 ἀναπέμπει δοξολογίαν,
 ὅτι τά σύμπαντα δοῦλά Σά.

Ἀπ' Αὐτό ὀλόκληρη ἡ κτίση, ἡ
 λογική καί ἡ νοερά - ἄνθρωποι καί
 Ἄγγελοι δηλαδή - ἐνισχύεται
 καί Σέ λατρεύει
 καί Σοῦ προσφέρει τήν αἰώνια
 δοξολογία
 γιατί τά σύμπαντα Ἐσένα λατρεύουν.

Ὁ ὕμνος ἐνώνεται πάλι καί
 προσφέρεται ἐνιαῖος πρὸς τά Τρία
 Θεῖα Πρόσωπα, τόν ἕνα Θεό.

Σέ γάρ αἰνουσιν Ἄγγελοι,
 Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες,
 Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις
 καί τά πολυόμματα Χερουβείμ.

Ἐσένα δοξολογοῦν οἱ Ἄγγελοι,
 οἱ Ἀρχάγγελοι, οἱ Θρόνοι, οἱ
 Κυριότητες
 Οἱ Ἀρχές, οἱ Ἐξουσίες, καί οἱ
 Δυνάμεις,

τά Χερουβείμ μέ τά μάτια τά πολλά.
 Σοί παρίστανται κύκλω τά Σεραφείμ,
 ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί
 καί ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί·

Σέ Σένα παραστέκουν κυκλικά τά
Σεραφείμ

μέ ἕξη φτεροῦγες τό καθένα
καί ταῖς μέν δυσί
κατακαλύπτουσι τά πρόσωπα ἑαυτῶν,
ταῖς δέ δυσί τούς πόδας
καί ταῖς δυσί πετόμενα
κέκραγεν ἕτερον πρός τό ἕτερον
ἀκαταπαύστοις στόμασιν,
ἀσιγήτοις δοξολογίαις,

καί μέ τίς δύο μέν σκεπάζουνε τά
πρόσωπά τους
μέ τίς ἄλλες δύο τά πόδια τους
καί μέ τίς ἄλλες δύο πετοῦνε
καί κράζοντας ἀντικρυστά τό ἓνα στό
ἄλλο
μέ στόματα ἀσταμάτητα
καί ἀσίγαστες δοξολογίες

Τόν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα,
βοῶντα, κεκραγότα καί λέγοντα·
τόν ὕμνο τῆς νίκης τραγουδοῦν καί
φωνάζουν καί κράζουν καί λένε:

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος,
Κύριος Σαβαώθ·
Πλήρης ὁ οὐρανός
καί ἡ γῆ τῆς δόξης Σου.
Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

ἐν ὀνόματι Κυρίου.
 Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
 εἶσαι παντοδύναμε Κύριε!
 Γεμᾶτος εἶναι ὁ οὐρανός
 κι ἡ γῆ ἀπό τῆ δόξα Σου!
 Σῶσε μας Ὑψιστε!
 Σέ εὐλογοῦμε
 καθὼς Σέ ἔβλεπομε νά ἔρχεσαι
 στό Ὄνομα τοῦ Κυρίου.
 Σῶσε μας Ὑψιστε!

Μετά τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων,
 Δέσποτα φιλάνθρωπε,
 καί ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ
 βοῶμεν καί λέγομεν
 Μαζί μ' αὐτές τίς μακάριες Δυνάμεις
 Δέσποτα φιλάνθρωπε
 καί μεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ
 κηρύττομε καί λέμε:
 Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς καί Πανάγιος,
 καί οὐκ ἔστι μέτρον
 τῆ μεγαλοπρεπεία τῆς ἀγιωσύνης Σου
 καί ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,
 ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καί κρίσει ἀληθινῇ
 πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν·
 ἅγιος εἶσαι ἀληθινά
 καί μάλιστα Πανάγιος
 καί δέν ὑπαχει μέτρο

γιὰ νά συγκριθῇ ἡ μεγαλοπρέπεια
 τῆς ἁγιωσύνης Σου
 καί ὅσιος εἶσαι καί καθαρός
 σέ ὅλα τά ἔργα Σου
 γιατί μέ δίκαιο τρόπο
 καί ἀληθινή κρίση
 ἔφερες πάνω μας τό κάθε τι.

πλάσας γάρ τόν ἄνθρωπον
 χοῦν λαβῶν ἀπό τῆς γῆς
 καί εἰκόνι τῇ Σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας,
 τέθεικας αὐτόν

ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς,
 Γιατί ἔπλασες τόν ἄνθρωπο
 παίρνοντας χῶμα ἀπ' τή γῆ
 τόν ἐτίμησες μέ τή δική Σου
 θεία εἰκόνα.

Τόν ἔβαλες μέσα στόν Παράδεισο
 τῆς τρυφῆς,

ἀθανασίαν ζωῆς
 καί ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν
 ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν Σου
 ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ.

καί τοῦ ὑποσχέθηκες πώς,
 ἄν τηροῦσε τίς ἐντολές Σου,
 θά τοῦ χάριζες ἀθάνατη ζωή
 καί ἀπόλαυση τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
 τῆς Βασιλείας Σου.

Ἀλλά παρακούσαντα
 Σοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ,

τοῦ κτίσαντος αὐτόν
 καί τῆ ἀπάτῃ τοῦ ὄφews ὑπαχθέντα,
 νεκρωθέντα τε
 τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν,
 Ἀλλά ἐπειδὴ παρήκουσε,
 Ἐσένα τόν ἀληθινό Θεό
 πού τόν ἔπλασες,
 κι ἔπεσε στοῦ ὄφews τήν ἀπάτῃ
 καί νεκρώθηκε μέ τά ἐκούσια
 παραπτώματά του,
 ἐξώρισας αὐτόν
 ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ Σου, ὁ Θεός,
 ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τόν κόσμον τοῦτον
 καί ἀπέστρεψας εἰς τήν γῆν,
 ἐξ ἧς ἐλήφθη,
 τόν ἐξώρισες μέ δίκαιη κρίση Σου,
 Θεέ,
 ἀπ' τόν Παράδεισο
 σ' αὐτόν τόν κόσμο
 καί τόν ἔφερες πίσω στό χῶμα
 ἀπ' ὅπου πάρθηκε
 οἰκονομῶν αὐτῷ
 τήν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν,
 τήν ἐν Αὐτῷ τῷ Χριστῷ Σου.
 καί ἐσχεδιάσες γιά χάρη του τήν
 σωτηρία πού τοῦ χαρίζει διά τῆς
 ἀναγεννήσεως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός Σου.
 Οὐ γάρ ἀπεστράφης
 τό πλάσμα Σου εἰς τέλος,

ὃ ἐποίησας, Ἄγαθέ,
οὐδέ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν Σου,
ἀλλ' ἐπεσκεψώ πολυτρόπως
διὰ σπλάγχνα ἐλέους Σου.

Γιατί δέν ἀρνήθηκες τελείως τό
πλάσμα πού Ἐσύ ἐδημιούργησες,
Ἄγαθέ,
οὔτε λησμόνησες
τό ἔργο τῶν χειρῶν Σου
μά τό πλησίασες μέ πολλούς τρόπους
ἐξαιτίας τῆς εὐσπλαγχνίας Σου.

Προφήτας ἐξαπέστειλας·
ἐποίησας δυνάμεις
διὰ τῶν Ἁγίων Σου,
τῶν καθ' ἐκάστην γενεάν
εὐαρεστησάντων Σοι·
ἐλάλησας ἡμῖν
διὰ στόματος τῶν δούλων Σου
τῶν Προφητῶν,
προκαταγγέλλων ἡμῖν
τήν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν·
ἔστειλες Προφῆτες,
ἔκαμες ἔργα δυνατά
μέ τούς Ἁγίους Σου,
πού σέ κάθε γενεά Σέ εὐχαρίστησαν
μέ τήν ὑπακοή τους,
μας μίλησες μέ τά στόματα τῶν
δούλων Σου τῶν Προφητῶν,
προαναγγέλοντάς μας

τή σωτηρία πού ἐπρόκειτο νά γίνη
στό μέλλον.

νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν·

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας.

ὅτε δέ ἤλθε τό πλήρωμα τῶν καιρῶν,

ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ Σου,

δι' Οὗ καί τούς αἰῶνας ἐποίησας·

Νόμο ἔδωκες νά μᾶς βοηθήσης,

Ἀγγέλους ὄρισες νά μᾶς φυλάγουν.

Καί ὅταν συμπληρωθῆκαν οἱ καιροί

μίλησες σέ μᾶς

μέ τό Γιό Σου τόν ἴδιο,

μέ τόν Ὅποιο καί τόν κόσμο

ἐδημιούργησες.

Ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης Σου,

καί χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς Σου

φέρων τε τά πάντα

τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ,

οὐχ ἄρπαγμόν ἠγγήσατο

τό εἶναι ἴσα σοί τῷ Θεῷ καί Πατρί·

Αὐτός εἶναι φῶς

πού αὐγάζει ἀπό τή δόξα Σου

καί ἀντίτυπο τῆς ὑπαρξῆς Σου·

κρατεῖ τά πάντα μέσα στόν

παντοδύναμο λόγο Του καί ὅμως δέν

ἐθεώρησε εὐκαιρία ν' ἄρπάξῃ

τήν ἰσότητα μέ Σένα τό Θεό καί

Πατέρα.

ἀλλά, Θεός ὢν προαιώνιος,

ἐπί τῆς γῆς ὄφθη
καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·

Ἀλλά ἀντίθετα,
ἐνῶ εἶναι Θεός προαιώνιος
μπῆκε στό χρόνο
καί ἐμφανίστηκε στή γῆ
καί συναναστράφηκε
μέ τούς ἀνθρώπους.

καί ἐκ Παρθένου ἀγίας σαρκωθείς,
ἐκένωσεν Ἐαυτόν,
μορφῆν δούλου λαβών,
σύμμορφος γενόμενος
τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν,
ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ
τῆς εἰκόνας τῆς δόξης Αὐτοῦ.

Πῆρε σάρκα καί γεννήθηκε
ἀπό τήν Ἁγία Παρθένο
καί ταπεινώθηκε
παίρνοντας δούλου μορφή,
κι ἔγινε ὅμοιος στή μορφή μέ τό δικό
μας ταπεινό σῶμα
γιά νά κάνῃ ἡμᾶς ὅμοιους
μέ τήν εἰκόνα τῆς δικῆς Του δόξας.

Ἐπειδή γάρ δι' ἀνθρώπου
ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τόν κόσμον
καί διά τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος,
ἠυδόκησεν ὁ μονογενῆς Σου Υἱός,
ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις
Σοῦ τοῦ Θεοῦ καί Πατρός,

γενόμενος ἐκ γυναικός,
 τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί ἀειπαρθένου Μαρίας,
 γενόμενος ὑπό νόμον,
 κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν
 ἐν τῇ σαρκί Αὐτοῦ,

Καί ἐπειδὴ μέ τόν ἄνθρωπο
 μπῆκε ἡ ἁμαρτία στὸν κόσμο
 καί μέ τὴν ἁμαρτία μπῆκε στὸν
 κόσμο ὁ θάνατος,
 εὐδόκησε ὁ Μονογενῆς Υἱός Σου,
 πού εἶναι ἐνωμένος μέ Σένα
 καί βρίσκεται στοὺς κόλπους Σου,
 τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα,
 νά ἔλθῃ ἀπὸ γυναίκα,
 τὴν Ἁγία Θεοτόκο
 καί ἀειπάρθενη Μαρία,
 νά μπῆ κάτω ἀπὸ τό Νόμο,
 γιά νά καταδικάσῃ τὴν ἁμαρτία
 μέ τό σῶμα Του

ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδάμ ἀποθνήσκοντες
 ζωοποιηθῶσιν ἐν Αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ Σου·

ὥστε αὐτοί πού πεθαίνουν ἐπειδὴ
 κατάγονται ἀπὸ τόν Ἀδάμ
 νά πάρουν ζωὴ μέ τὴν ἔνωσή τους μέ
 τόν ἴδιο τό Χριστό Σου.

Καί ἐμπολιτευσάμενος
 τῷ κόσμῳ τούτῳ,

δούς προστάγματα σωτηρίας,
 ἀποστήσας ἡμᾶς
 τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων,
 προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει
 Σοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί Πατρός,
 κτησάμενος ἡμᾶς Ἐαυτῷ
 λαόν περιούσιον,
 βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον·

Αὐτός λοιπόν ὁ Μονογενῆς Υἱός Σου
 ἔζησε μέσα σ' αὐτό τόν κόσμο,
 ἔδωκε σωτήριες προσταγές,
 μᾶς ἀπομάκρυνε ἀπό τήν πλάνη
 τῶν εἰδώλων,
 καί μᾶς ὁδήγησε στή δική Σου
 ἐπίγνωση
 τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί Πατέρα·
 μᾶς ἔκαμε κτῆμα δικό Του,
 λαό περιούσιο,
 ἱερατεύοντες βασιλεῖς, ἔθνος ἅγιον.

Καί καθάρισας ἐν ὕδατι
καί ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ,
ἔδωκεν Ἐαυτόν
ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ,
ἐν ᾧ κατειχόμεθα
πεπραμένοι ὑπό τήν ἁμαρτίαν·
 Μᾶς ἔπλυνε καί μᾶς καθάρισε μέ τό
 νερό τοῦ Βαπίσματος
 καί μᾶς ἀγίασε μέ τό ἅγιο Πνεῦμα
 παραδίδοντας τό ἑαυτό Του

ἀντάλλαγμα στό θάνατο
 πού μᾶς κρατοῦσε σκλάβους
 πουλημένους στήν ἁμαρτία.
 καί κατελθών διά τοῦ Σταυροῦ
 εἰς τόν ἄδην,
 ἵνα πληρώσῃ Ἐαυτοῦ τά πάντα,
 ἔλυσε τάς ὀδύνας τοῦ θανάτου·
 Καί μέ τό πού κατέβηκε Ἐκεῖνος μέ
 τή σταυρική θυσία Του στόν Ἄδη
 γιά νά γεμίση μέ τόν Ἐαυτό Του
 τά πάντα
 κατέλυσε τούς πόνους τοῦ θανάτου
 καί ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 καί ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκί
 τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν,
 καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 κρατεῖσθαι ὑπό τῆς φθορᾶς
 τόν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς,
 καί μέ τήν τριήμερη ἀνάστασή Του
 ἀνοιξε τό δρόμο τῆς ἐκ νεκρῶν
 ἀναστάσεως σέ κάθε ἄνθρωπο
 - γιατί δέν ἦταν δυνατό
 νά κρατῆται δεμένος ὁ ἀρχηγός τῆς
 ζωῆς-
 ἐγένετο ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων,
 πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
 ἵνα ἦ Αὐτός τά πάντα
 ἐν πᾶσι πρωτεύων·
 καί ἔγινε Αὐτός ἡ «ἀπαρχή» τῶν

κεκοιμημένων, ὁ πρῶτος καρπός,
 ὁ πρῶτος πού γεννήθηκε
 ἀπό τούς νεκρούς
 γιά νά ναι Αὐτός τά πάντα,
 πρῶτος σέ ὅλα.

καί ἀνελθὼν εἰς τούς οὐρανοὺς
 ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης Σου
 ἐν ὑψηλοῖς·

Ἐπειτα ἀνέβηκε, μέ τήν ἀνάληψή
 Του, στοὺς οὐρανοὺς
 καί κάθισε στά δεξιὰ τῆς
 μεγαλωσύνης Σου ἐκεῖ στά ὕψη.

Ὅς καί ἤξει,
 ἀποδοῦναι ἐκάστω κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ.
 Κατέλιπε δέ ἡμῖν ὑπομνήματα
 τοῦ σωτηρίου Αὐτοῦ πάθους ταῦτα,
 ἃ προτεδείκαμεν ἐνώπιόν Σου
 κατὰ τὰς Αὐτοῦ ἐντολάς.

Αὐτός ἀκριβῶς θά ἔλθῃ πάλι
 γιά ν' ἀποδώσῃ στόν καθένα ὅ,τι τοῦ
 πρέπει σύμφωνα μέ τά ἔργα του
 Ἄφησε ὅμως σέ μᾶς ὑπομνήματα
 ἀναμνηστικά τοῦ πάθους Του αὐτά
 πού ἔχομε τοποθετήσει ἐνώπιόν Σου
 σύμφωνα μέ τίς δικές Του ἐντολές.

Μέλλων γάρ ἐξιέναι ἐπί τόν ἐκούσιον
 καί ἀοίδιμον
 καί ζωοποιόν Αὐτοῦ θάνατον,
 τῇ νυκτί, ἧ παρεδίδου Ἐαυτόν

ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
 Γιατί καθὼς ἐπρόκειτο νὰ ξεκινήσῃ
 γιὰ τὸν ἐκούσιο
 καὶ ζωοποιό θανάτό Του
 τῆ νύχτα πού παρέδιδε τὸν ἑαυτό Του,
 γιὰ νὰ ζήσῃ ὁ κόσμος,
 λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων Αὐτοῦ
 καὶ ἀχράντων χειρῶν
 καὶ ἀναδείξας Σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ,
 εὐχαριστήσας, εὐλογήσας,
 ἀγιάσας, κλάσας,
 πῆρε στὰ ἅγια καὶ καθαρά χέρια Του
 ἄρτο,
 τὸν ὕψωσε δείχνοντάς τον σέ Σένα,
 τό Θεό καὶ Πατέρα,
 Σέ εὐχαρίστησε, τὸν εὐλόγησε, τὸν
 ἀγίασε καὶ τὸν κομμάτιασε

ἽΡθιοι!

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ Μαθηταῖς
 καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν·
 Λάβετε, φάγετε,
 τοῦτό μου ἐστὶ τό Σῶμα,
 τό ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον
 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

καὶ μετέδωκε στοὺς ἀγίους Μαθητές
 καὶ Ἀποστόλους Του λέγοντας·
 πάρετε καὶ φᾶτε
 αὐτό εἶναι τό σῶμα Μου

πού για χάρη Σας κομματιάζεται
για τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν σας.

Ἀμὴν.

Ὁμοίως καί τό ποτήριον
ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου
λαβῶν κεράσας, εὐχαριστήσας,
εὐλογήσας, ἀγίασας,

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ Μαθηταῖς
καί Ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες.
Τοῦτό ἐστι τό Αἶμά μου,
τό τῆς Καινῆς Διαθήκης,
τό ὑπέρ ὑμῶν καί πολλῶν ἐκχυνόμενον
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Τό ἴδιο ἔκαμε καί μέ τό ποτήρι πού
περιεῖχε τό γέννημα τῆς ἀμπέλου
τό πῆρε, τό ἀνέμειξε μέ νερό
Σέ εὐχαρίστησε, τό εὐλόγησε,
τό ἀγίασε

καί μετέδωκε στους ἀγίους Μαθητές
καί Ἀποστόλους Του λέγοντας:
πιεῖτε ἀπ' αὐτό ὅλοι.

Αὐτό εἶναι τό αἶμα Μου
μέ τό ὁποῖο γίνεται ἡ Καινή Διαθήκη
πού χύνεται για χάρη σας καί για
χάρη πολλῶν για τήν ἄφεση τῶν
ἁμαρτιῶν σας.

Ἄμην.

«**Τ**οῦτο ποιεῖτε
εἰς τὴν Ἐμὴν ἀνάμνησιν!
Ὅσακις γάρ ἂν ἐσθίητε
τόν ἄρτον τοῦτον
καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε,
τόν Ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε,
τὴν Ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε.»

Αὐτό νά κάνετε γιὰ νά Μέ θυμᾶστε
γιατί καθε φορά πού θά τρώγετε
αὐτόν τόν ἄρτον
καί θά πίνετε τὸ ποτήρι αὐτό
τό δικό Μου θάνατο
θά διακηρύττετε
τὴ δική Μου ἀνάσταση θά
ὁμολογήτε.»

Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καί ἡμεῖς
τῶν σωτηρίων Αὐτοῦ παθημάτων,
τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
τῆς τριημέρου Ταφῆς,
τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως,
τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν Σοῦ,
τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καθέδρας
καί τῆς ἐνδόξου καί φοβεραῆς
δευτέρας Αὐτοῦ παρουσίας,
Θυμούμαστε λοιπόν καί μεῖς

Δέσποτα Θεέ
 τά σωτήρια παθήματά του Υιού Σου
 τό ζωοποιό Σταυρό
 τήν τριήμερη ταφή
 τήν ανάσταση ἐκ τῶν νεκρῶν
 τήν ἄνοδο στούς οὐρανούς
 τό κάθισμά του στά δεξιὰ Σου,
 τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα
 καί τήν ἔνδοξη καί φοβερή Δευτέρα
 Παρουσία Του,

Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν
 κατὰ πάντα καί διά πάντα.

Σοῦ προσφέρομε αὐτά πού Σοῦ
 ὀφείλομε παίρνοντάς τα
 ἀπό τά δικά Σου
 πάντοτε καί γιά κάθε τι.

Τήν Κυριακή
 ὑποκλινόμαστε βαθειά,
 τίς καθημερινές γονατίζομε,
 καί ψάλλομε

Σέ ὑμνοῦμεν, Σέ εὐλογοῦμεν,
 Σοί εὐχαριστοῦμεν, Κύριε,
 καί δεόμεθά Σου, ὁ Θεός ἡμῶν.

Σέ ὑμνοῦμε, Σέ εὐλογοῦμε,
 Σέ εὐχαριστοῦμε, Κύριε,
 Καί παρακαλοῦμε Σε, Θεέ μας!

Διά τοῦτο, Δέσποτα Πανάγιε,

καί ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί
 καί ἀνάξιοι δοῦλοι Σου,
 οἱ καταξιωθέντες
 λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ,
 Γι' αὐτό καί μεῖς Δέσποτα Πανάγιε
 οἱ ἁμαρτωλοί καί ἀνάξιοι δοῦλοι Σου
 πού ἀξιωθήκαμε
 νά λειτουργοῦμε στό ἅγιο
 θυσιαστήριό Σου
 οὐ διά τάς δικαιοσύνας ἡμῶν,
 - οὐ γάρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθόν
 ἐπί τῆς γῆς -
 ἀλλά διά τά ἐλέη Σου
 καί τούς οἰκτιρισμούς Σου,
 οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς,
 θαρροῦντες προσεγγίζομεν
 τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ
 ὄχι ἀπό τή δική μας ἀξία καί τίς
 ἀρετές μας,
 - γιατί δέν ἐκάμαμε τίποτα καλό
 πάνω στή γῆ -
 ἀλλά ἀπό τήν εὐσπλαγχνία Σου καί
 τήν ἀγάπη Σου
 πού ἔχυσες πλούσια πάνω μας
 παίρνομε θάρρος καί πλησιάζομε στό
 ἅγιο θυσιαστήριό Σου.
 καί προθέντες τά ἀντίτυπα
 τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματος
 τοῦ Χριστοῦ Σου,

*Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν,
Ἄγιε Ἀγίων*

*Τοποθετοῦμε λοιπόν
τά ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καί
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου
μπροστά Σου
Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμε
Ἄγιε τῶν Ἀγίων:*

*εὐδοκία τῆς Σῆς ἀγαθότητος,
ἐλθεῖν τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον
ἐφ' ἡμᾶς,
καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα
καί εὐλογῆσαι αὐτά
καί ἀγιάσαι καί ἀναδεῖξαι·
ἄς εὐδοκήση ἡ ἀγαθότητά Σου
νά ἔλθῃ τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιο
ἐπάνω μας
καί πάνω στά προκείμενα δῶρα
νά τά εὐλογήσῃ, νά τά ἀγιάσῃ
καί νά τ' ἀναδείξῃ:*

Τρία προσκυνήματα

*(Ο Θεός ἰλάσθητί μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ καί ἐλέησόν με.
Θεέ μου, συγχώρεσέ με
τόν ἁμαρτωλό κι ἐλέησέ με.)*

Τ*όν μέν ἄρτον τοῦτον
αὐτό τό τίμιον Σῶμα*

τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τόν μὲν ἄρτο τοῦτο
αὐτό τό ἴδιο τό τίμιο Σῶμα
τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρα
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀμήν.

Τό δέ ποτήριον τοῦτο
αὐτό τό τίμιον Αἶμα
τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τό δέ ποτήριον τοῦτο
αὐτό τό ἴδιο τό τίμιο Αἶμα
τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρα
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἀμήν.

Τό ἐκχυθέν ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς
καί σωτηρίας.
πού χύθηκε γιά τή ζωή καί τή
σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Ἡμᾶς δέ πάντας,
τούς ἐκ τοῦ ἐνός ἄρτου
καί τοῦ ποτηρίου μετέχοντας,
ἐνώσαις ἀλλήλοις
εἰς ἐνός Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν
καί μηδένα ἡμῶν εἰς κρεῖμα

ἢ εἰς κατάκριμα
ποιήσαις μετασχεῖν
τοῦ Ἁγίου Σώματος
καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου·

Ὅλους ἐμᾶς δέ
πού μεταλαβαίνουμε ἀπό τόν ἕνα
ἄρτο καί τό ποτήριον (Σέ
παρακαλοῦμε)
νά μᾶς ἐνώσης μεταξύ μας γιά νά
κοινωνοῦμε τό ἕνα Ἅγιο Πνεῦμα
καί μήν ἐπιτρέψεις κανεῖς ἀπό μᾶς
νά πάρῃ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ
Χριστοῦ Σου γιά νά κριθῇ καί
καταδικασθῇ

ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καί χάριν
μετά πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν,
Προφήτῶν, Ἀποστόλων,
Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν,
Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων,
Ἐγκρατευτῶν
καί παντός πνεύματος δικαίου
ἐν πίστει τετελειωμένου.

ἀλλά ἀξιώσέ μας
νά βροῦμε ἔλεος καί χάρη
μαζί μέ ὅλους τούς Ἁγίους
πού Σ' ἔχουν εὐχαριστήσῃ ἀπ' τήν
ἀρχή τοῦ κόσμου,

τούς Προπάτορες, Πατέρες,
 Πατριάρχες
 Προφῆτες, Ἀποστόλους, Κήρυκες,
 Εὐαγγελιστές,
 Μάρτυρες, Ὁμολογητές,
 Διδασκάλους
 καί μέ ὄλων τῶν δικαίων
 τά πνεύματα
 πού ἐτελειώθησαν μέ τήν πίστη.

«ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ»

Ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τά καθαγιασθέντα
 Δῶρα.

Ἐξαირέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατ' ἐξάιρεσιν δέ
 μέ τήν Παναγία, τήν ἄχραντη, τήν
 ὑπερευλογημένη,
 τήν ἐνδοξη καί ἀειπάρθενη Δέσποινά
 μας, Θεοτόκο Μαρία.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐπί Σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη,
 πᾶσα ἡ κτίσις,
 Ἄγγέλων τό σύστημα
 καί ἀνθρώπων τό γένος,
 Γιά Σένα χαίρει, χαριτωμένη

ὅλος ὁ κόσμος
 τῶν Ἀγγέλων τό σύστημα
 καί τῶν ἀνθρώπων τό γένος,
 ἡγιασμένε Ναέ
 καί Παράδειςσε λογικέ,
 παρθενικόν καύχημα,
 ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη
 καί παιδίον γέγονεν
 ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν.
 ἄγιε Ναέ καί Παράδειςσε λογικέ
 καύχημα τῶν παρθένων.
 Ἄπό Σένα ὁ Θεός πῆρε σάρκα
 καί ἔγινε παιδί ὁ Θεός πού προὑπῆρχε
 πρό τῶν αἰώνων.

Τήν γάρ Σήν μήτραν
 θρόνον ἐποίησε
 καί τήν Σήν γαστέρα
 πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.

Τή μήτρα Σου τήν ἔκανε θρόνο
 καί τήν κοιλία Σου
 κατέστησε πλατύτερη ἀπ' τούς
 οὐρανοῦς.

Ἐπί Σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη,
 πᾶσα ἡ κτίσις, Δόξα Σοι.

Γιά Σένα χαίρει, χαριτωμένη
 ὅλος ὁ κόσμος. Δόξα σέ Σένα.

Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου,
 προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ·

τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καί πανευφήμων Ἀποστόλων
(τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας),
οὗ καί τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
καί πάντων Σου τῶν Ἁγίων,
ὧν ταῖς ἰκεσίαις
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Σέ παρακαλοῦμε ἀκόμη, ἐμᾶς ὅλους
πού μεταλαβαίνουμε ἀπό τόν ἕνα
Ἄρτο καί τό Ποτήριο, νά μᾶς ἀξιώσης
νά βροῦμε χάρη κοντά στόν Ἅγιο
Ἰωάννη,
τόν Προφήτη καί Πρόδρομο
κοντά στούς ἁγίους καί ἐνδόξους
Ἀποστόλους, τούς ἀξίους κάθε τιμῆς
κοντά στόν Ἅγιο ...
πού τιμοῦμε σήμερα
καί κοντά σέ ὅλους τούς Ἁγίους.
Μέ τίς παρακλήσεις ὅλων αὐτῶν
τῶν Ἁγίων πού Σέ ἔχουν
εὐχαριστήσει,
καταδέξου νά μᾶς ἐπισκεφτῆς, Κύριε,
καί νά μᾶς φέρῃς τή δωρεά τοῦ ἐλέους
Σου.

Τί ζητοῦμε:

δ)

Νά θυμηθῆς τούς κεκοιμημένους μας
Καί μνήσθητι Κύριε
πάντων τῶν κεκοιμημένων,

ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου
 τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
 καὶ ἀπανταχοῦ
 καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὅπου ἐπισκοπεῖ τό φῶς
 τοῦ προσώπου Σου.

(Ὁ ἱερουργῶν
 μνημονεύει ἐνταῦθα ὀνομαστί
 ἂν βούληται τεθνεώτων)

Θυμήσου, Κύριε ὄλους ἐκείνους πού
 ἔχουν φύγει ἀπ' αὐτό τόν κόσμο
 μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως
 γιά τήν αἰώνια ζωή
 Καί ἀνάπαυσέ τους, Κύριε, Θεέ μας,
 σέ μέρος ὅπου λάμπει καί ἐποπτεύει
 τό φῶς τοῦ Προσώπου Σου

Τί ζητοῦμε:

ε) Νά θυμηθῆς τήν Ἐκκλησία Σου
 καί ἄλλα εἰδικώτερα αἰτήματα

Ἐπι Σοῦ δεόμεθα·
 Μνήσθητι, Κύριε,
 τῆς ἀγίας Σου καθολικῆς
 καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,
 τῆς ἀπό περάτων
 ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
 καί εἰρήνευσον αὐτήν,
 ἣν περιεποιήσω
 τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ Σου·
 Ἀκόμη Σέ παρακαλοῦμε νά θυμηθῆς

τὴν Ἁγία Σου Καθολικὴ
καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία,
πού εἶναι σπαρμένη στὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης,
ἀπὸ τῆ μιᾶ ἄκρη τοῦ κόσμου
ὡς τὴν ἄλλη.

Εἰρήνεψέ την,
Σύ πού τὴν ἰδρυσες καὶ τὴν
ἐπλούτισες μέ τό τίμιο Αἷμα τοῦ
Χριστοῦ Σου

**καὶ τόν ἅγιον οἶκον τοῦτον στερέωσον
μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.**

καὶ τόν ἅγιο τοῦτο Ναό,
ὁ ὁποῖος ὡς κατοικία Σου
εἶναι εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας,
στερέωσέ τον

μέχρι τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου.

**Μνήσθητι, Κύριε,
τῶν τά δῶρα Σοι ταῦτα
προσκομισάντων**

καὶ ὑπέρ ὧν καὶ δι' ὧν

καὶ ἐφ' οἷς αὐτά προσεκόμισαν.

Σέ παρακαλοῦμε ἀκόμη: θυμήσου,
Κύριε, ἐκείνους πού Σοῦ

προσεκόμισαν αὐτά τά τίμια δῶρα,
ἐκείνους ὑπέρ τῶν ὁποίων καὶ διὰ τῶν
ὁποίων Σοῦ τά προσέφεραν, καθὼς καὶ
τά αἰτήματά τους.

Μνήσθητι, Κύριε,

τῶν καρποφορούντων
καί καλλιεργούντων
ἐν ταῖς ἀγίαις Σου ἐκκλησίαις,
καί μεμνημένων τῶν πενήτων·

Θυμήσου, Κύριε, ἐκείνους πού
ἐργάζονται καί καρποφοροῦν σέ κάθε
μιὰ ἀπό τίς ἅγιες Ἐκκλησίες Σου κι
ἐκείνους πού τούς πένητες θυμοῦνται.

ἄμειψαι αὐτούς
τοῖς πλουσίοις Σου
καί ἐπουρανίοις Σου χαρίσμασι·

Ἀντάμειψέ τους μέ τά πλούσια
καί ἐπουράνια χαρίσματά Σου·

χάρισαι αὐτοῖς
ἀντί τῶν ἐπιγείων τά ἐπουράνια·
ἀντί τῶν προσκαίρων τά αἰώνια·
ἀντί τῶν φθαρτῶν τά ἄφθαρτα.

χάρισαι σ' αὐτούς
ἀντί τῶν ἐπιγείων τά ἐπουράνια,
ἀντί τῶν προσκαίρων τά αἰώνια·
ἀντί τῶν φθαρτῶν τά ἄφθαρτα.

Μνήσθητι, Κύριε,
τῶν ἐν ἐρημίαις καί ὄρεσι
καί σπηλαίοις καί ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς.

Θυμήσου, Κύριε ἐκείνους πού
βρίσκονται στίς ἐρημιές, στά βουνά,
στά σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς.

Μνήσθητι, Κύριε,
τῶν ἐν παρθενία καί εὐλαβεία

καί ἀσκήσει

καί σεμνή πολιτεία διαγόντων.

Θυμήσου, Κύριε ἐκείνους πού
διάλεξαν νά τηροῦν παρθενία, νά ζοῦν
μέ εὐλάβεια καί ἀσκητικότητα καί
διάγουν μιά σεμνή καί ἅγια ζωή.

[Μνήσθητι, Κύριε,

τῶν εὐσεβεστάτων

καί πιστοτάτων ἡμῶν βασιλέων,
οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπί τῆς
γῆς.]

[Θυμήσου, Κύριε, τοὺς εὐσεβεῖς καί
πιστοὺς βασιλεῖς μας, πού τοὺς
ἀξίωσες νά βασιλεύουν πάνω στή γῆ.]

Μνήσθητι, Κύριε,

τῶν ἀρχόντων ἡμῶν,

οὓς ἐδικαίωσας ἐξουσιάζειν
ἐπί τῆς γῆς·

Θυμήσου, Κύριε, καί τοὺς ἄρχοντές
μας, πού τοὺς ἔδωκες ἐξουσία ἐπάνω
στή γῆ.

ὄπλω ἀληθείας,

ὄπλω εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτούς·

Μέ τό ὄπλο τῆς ἀλήθειας, μέ τό ὄπλο
τῆς καλῆς διαθέσεως πρὸς τόν λαό
στεφάνωσέ τους.

ἐπισκίασον ἐπί τήν κεφαλὴν αὐτῶν
ἐν ἡμέρα πολέμου·

Κάλυψε τίς κεφαλές τους μέ τή σκέπη

Σου τήν ἡμέρα τοῦ πολέμου·
 ἐνίσχυσον αὐτῶν τόν βραχίονα·
 ὕψωσον αὐτῶν τήν δεξιάν·
 κράτυνον αὐτῶν τήν ἐξουσίαν
 [βασιλείαν].

ἐνίσχυσε τά μπράτσα τους, ὕψωσε τή
 δύναμή τους, κραταίωσε τήν ἐξουσία
 τους·

ὑπόταξον αὐτοῖς
 πάντα τά βάρβαρα ἔθνη,
 τά τούς πολέμους θέλοντα·

Ἵπόταξε στήν ἐξουσία τους ὅλα τά
 βάρβαρα ἔθνη πού ἔρχονται μέ
 πολεμικές διαθέσεις·

χάρισαι αὐτοῖς
 βαθεῖαν καί ἀναφαίρετον εἰρήνην·
 χάρισέ τους βαθιά καί ἀναφαίρετη
 εἰρήνη.

λάλησον εἰς τάς καρδίας αὐτῶν
 ἀγαθά ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας Σου
 καί παντός τοῦ λαοῦ Σου,

Μίλησε στίς καρδιές τους καλά γιά
 τήν Ἐκκλησία Σου καί ὀλόκληρο τό
 λαό Σου,

ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν
 ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν,
 ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι.

ὥστε μέσα στή γαλήνη τους νά ζοῦμε
 ἡσυχά καί εἰρηνικά, μέ κάθε εὐσέβεια

καί σεμνότητα.
Μνήσθητι, Κύριε,
πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας,
 Θυμήσου, Κύριε, κάθε ἀρχή καί
 ἐξουσία
[καί τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν
καί παντός τοῦ στρατοπέδου
 καί τοὺς ἀδελφούς πού ὑπηρετοῦν στο
 παλάτι καί σέ ὅλο τό στρατό]
σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους,
τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα
φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
 ὀλόκληρο τό ἔθνος μας, πού Σέ
 εὐλαβεῖται, τόν φιλόχριστο στρατό
 τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καί τοῦ
 ἀέρα.
Τούς ἀγαθούς,
ἐν τῇ ἀγαθότητί Σου διατήρησον·
 Τούς καλοὺς διατήρησέ τους μέσα
 στήν καλωσύνη Σου.
τούς πονηρούς, ἀγαθούς ποιήσον
ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Τούς πονηρούς κάνε τους καλοὺς μέ
 τήν χρηστότητά Σου.
Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
καί τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων
 Θυμήσου, Κύριε, καί τόν περιστῶτα
 λαό κι ἐκείνους πού ἔλειψαν

δικαιολογημένα
 και ἑλέησον αὐτούς και ἡμᾶς
 κατὰ τό πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου·
 και ἑλέησε κι αὐτούς κι ἐμᾶς μέ τή
 μεγάλη Σου ἀγάπη.

τά ταμεῖα αὐτῶν
 ἔμπλησον παντός ἀγαθοῦ·
 Γέμισε τίς ἀποθῆκες τους μέ κάθε
 ἀγαθό.

τάς συζυγίας αὐτῶν
 ἐν εἰρήνῃ και ὁμονοίᾳ διατήρησον·
 Διατήρησε τούς γάμους τους μέ
 εἰρήνη και ὁμόνοια.

τά νήπια ἔκθρεψον·
 τήν νεότητα παιδαγώγησον·
 τό γῆρας περικράτησον·

Ἀνάθρεψε τά νήπια,
 παιδαγώγησε τούς νέους,
 στήριξε τά γηρατειά,
 τούς ὀλιγοψύχους παραμύθησον·
 τούς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε·
 τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε
 και σύναψον τῇ ἀγίᾳ Σου καθολικῇ
 και ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

παρηγόρησε αὐτούς πού λιποψυχοῦνε,
 σύναξε στήν ποιμένη Σου αὐτούς πού
 ἔχουν διασκορπιστεῖ,
 φέρε πίσω αὐτούς πού ἔχουν φύγει
 πλανημένοι και ἔνωσέ τους μέ τήν

Ἀγία Σου Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ
Ἐκκλησία.

Τοὺς ὀχλουμένους
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων
ἐλευθέρωσον·

Ἐλευθέρωσε ὅσους ἐνοχλοῦνται ἀπὸ
ἀκάθαρτα πνεύματα,
τοῖς πλέουσι σύμπλευσον·
[τοῖς ἱπταμένοις συμπέταξον,
τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον·
πήγαινε κοντά σέ ὅσους βρίσκονται
στή θάλασσα,
σ' αὐτοὺς πού πετοῦν στὸν ἀέρα]·
συνόδεψε αὐτοὺς πού ὁδοιποροῦν.

χηρῶν πρόστηδι,
ὀρφανῶν ὑπεράσπισον,
αἰχμαλώτους ῥῦσαι,
νοσοῦντας ἴασαι.

Προστάτεψε τίς χῆρες,
ὑπερασπίσου τὰ ὀρφανά
γλύτωσε τοὺς αἰχμαλώτους,
γιάτρεψε τοὺς ἀσθενεῖς.

Τῶν ἐν βήμασι καὶ μετάλλοις
καὶ ἐξορίαις καὶ πικραῖς δουλείαις
καὶ πάσῃ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ
καὶ περιστάσει ὄντων
μνημόνευσον, ὁ Θεός,

Ἐκείνους πού βρίσκονται ὑπόδικοι στὰ
δικαστήρια, ἢ καταδικασμένοι στὰ

μεταλλεία, στίς ἐξορίες, στή σκληρή
 σκλαβιά καί σέ κάθε θλίψη καί
 ἀνάγκη, σέ κάθε κακή περίσταση,
 θυμήσου τους, Κύριε,
 καί πάντων τῶν δεομένων
 τῆς μεγάλης Σου εὐσπλαγχνίας·
 καθώς κι ὅλους ἐκείνους πού ἔχουν
 ἀνάγκη ἀπό τή μεγάλη Σου
 εὐσπλαγχνία.

καί τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς
 καί τῶν μισούντων
 καί τῶν ἐντειλαμένων
 ἡμῖν τοῖς ἀνάξις
 εὐχεσθαι ὑπέρ αὐτῶν.

Θυμήσου, Κύριε, κι ἐκείνους πού μᾶς
 ἀγαποῦν, κι ἐκείνους μᾶς μισοῦν, κι
 ἐκείνους πού μᾶς ἔχουν παραγγείλει
 νά προσευχώμαστε ἐμεῖς οἱ ἀνάξις γι'
 αὐτούς.

Καί παντός τοῦ λαοῦ Σου,
 μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 καί ἐπί πάντας ἔκχεον
 τό πλούσιόν Σου ἔλεος,
 πᾶσι παρέχων
 τά πρός σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅλο τό λαό Σου θυμήσου, Κύριε,
 Θεέ μας
 καί χύσε ἐπάνω σέ ὅλους μας
 τό πλούσιο ἔλεός Σου,

χαρίζοντας στὸν καθ' ἓνα μας αὐτὰ
πού χρειάζεται για τή σωτηρία του.

**Καί ὦν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν,
δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πληθὸς ὀνομάτων,
{Θυμῆσου ἀκόμα, Κύριε,} ἐκείνους
πού ἐμεῖς δέν Σοῦ ἀναφέραμε, ἀπό
ἄγνοια, ἢ ἀπό λήθη, ἢ γιατί ἦταν
πολλά τὰ ὀνόματα.**

**Αὐτός μνημόνευσον, ὁ Θεός,
ὁ εἰδώς ἐκάστου τήν ἡλικίαν
καί τήν προσηγορίαν,
ὁ εἰδώς ἕκαστον
ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ.**

Θυμῆσου τους ὅλους, Κύριε, Ἐσὺ, πού
γνωρίζεις τοῦ κάθε ἑνός τήν ἡλικία
καί τό ὄνομα, πού γνωρίζεις τόν καθ'
ἓνα ἀπ' τήν κοιλιά τῆς μάνας του πρίν
γεννηθῆ.

**Σύ γάρ εἶ, Κύριε,
ἢ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων,
ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτήρ,
ὁ τῶν πλεόντων λιμήν,
ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός.**

Γιατί Ἐσὺ Κύριε εἶσαι Αὐτός πού
βοηθα ὅσους δέν ἔχουν κανέναν
νά τοὺς βοηθήσῃ,
ἢ ἐλπίδα τῶν ἀπηλπισμένων,
ὁ Σωτῆρας αὐτῶν πού δοκιμάζονται

ἀπό βαρὺ χειμῶνα,
 τό λιμάνι τό πραγματικό
 αὐτῶν πού ταξιδεύουν,
 ὁ γιατρός τῶν ἀσθενῶν.

Αὐτός τοῖς πᾶσι τά πάντα γενοῦ,
 ὁ εἰδώς ἕκαστον καί τό αἶτημα αὐτοῦ,
 οἶκον καί τήν χρεῖαν αὐτοῦ.

Γίνε τά πάντα γιά τούς πάντες,
 Ἐσύ Κύριε, πού γνωρίζεις κάθε σπίτι
 καί τήν ἀνάγκη του καί τό αἶτημα
 του.

Ρῦσαι, Κύριε, τήν πόλιν ταύτην
 καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν,
 ἀπό λιμοῦ, λοιμοῦ,
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,
 πυρός, μαχαίρας,
 ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων
 καί ἐμφυλίου πολέμου.

Γλύτωσε, Κύριε, καί τήν πόλη μας
 καί κάθε πόλη καί κάθε χώρα ἀπό
 πείνα, ἀπό ἀρρώστεια κι ἀπό σεισμό·
 ἀπό πλημμύρες καί φωτιά καί
 ἐχθρικό μαχαίρι· ἀπό ἐπιδρομή
 ἐχθρῶν ἀλλοφύλων κι ἀπό ἐμφύλιο
 πόλεμο.

Τί ζητοῦμε:

Στ) Τέλος Σέ παρακαλοῦμε
 γιά τόν Ἐπίσκοπό μας

Ὅλοι οἱ συλλειτουργοὶ ὁμοφώνως.

Εν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),
 Κι ἀπό τούς πρώτους, Κύριε, θυμήσου
 τόν Ἀρχιεπίσκοπό μας ...
 ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις Σου Ἐκκλησίαις
 ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ,
 μακροημερεύοντα καί ὀρθοδομοῦντα
 τόν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας.

Χάρισέ τον στίς ἀγίες Ἐκκλησίες Σου
 εἰρηνικό, ὀλόκληρο, τίμιο, γερό,
 νά μακροημερεύῃ καί νά ὀρθοδομεῖ
 τό λόγο τῆς δικῆς Σου ἀληθείας.

Καί ὦν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει
 καί πάντων καί πασῶν.

Καί ὅλους ἐκείνους γιά τούς ὁποίους
 προσεύχεται καθ' ἕνα μέ τό νοῦ του
 καί ὅλους καί ὅλες.

Καί πάντων καί πασῶν.

Καί ὅλους καί ὅλες θυμήσου μας
 Κύριε!

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΩΡΟΥ

Μνήσθητι, Κύριε,
 πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων,
 τῶν ὀρθοδομοῦντων τόν λόγον
 τῆς Σῆς ἀληθείας.

Θυμήσου, Κύριε, ὅλους τούς

ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους, πού ἀναλύουν
καί ἐπεξηγοῦν ὀρθά τό λόγο τῆς δικῆς
Σου ἀλήθειας.

Μνήσθητι, Κύριε,
κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου,
καί τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος·

Θυμήσου, Κύριε,
μέ τή μεγάλη ἀγάπη Σου
κι ἐμέ τόν ἀνάξιο.

συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον
καί μή διά τάς ἐμάς ἁμαρτίας
κωλύσης τήν χάριν
τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος
ἀπό τῶν προκειμένων δώρων·

Συγχώρησέ μου κάθε παράβαση
πού ἔκαμα, εἴτε τήν ἡδέλα εἴτε ὄχι.

Καί μή στερήσης
τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος
ἀπό τά τίμια δῶρα πού εἶναι ἤδη
τοποθετημένα πάνω στό

Θυσιαστήριον,
ἐξ αἰτίας τῶν δικῶν μου ἁμαρτιῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πρεσβυτερίου,
τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας
καί παντός ἱερατικοῦ τάγματος·
καί μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων
τό ἅγιόν Σου θυσιαστήριον.

Θυμήσου, Κύριε, ὄλους τούς
 Πρεσβυτέρους καί τούς Διακόνους πού
 διακονοῦν τήν Ἐκκλησία καί ὅλα τά
 ἱερατικά τάγματα.

Μή ντροπιάσης κανένα ἀπό μᾶς,
 πού κυκλωνουν τό ἅγιό Σου
 Δυσιαστήριο.

Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς

ἐν τῇ χρηστότητί Σου, Κύριε·

ἐπιφάνηθι ἡμῖν

ἐν τοῖς πλουσίοις Σου οἰκτιρμοῖς·

Ἐπισκέψου μας

μέ τή συνήθη καλωσύνη Σου, Κύριε,

φανερῶσου σέ μᾶς

μέ τή μεγάλη συμπόνια Σου.

εὐκράτους καί ἐπωφελεῖς

τούς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι·

Χάρισέ μας τούς ἀνέμους

γλυκεῖς καί ὠφέλιμους.

ὄμβρους εἰρηνικούς τῇ γῇ

πρός καρποφορίαν δώρησαι·

Βροχές εἰρηνικές χάρισε στή γῇ,

γιά νά καρποφορήσῃ

εὐλόγησον τόν στέφανον

τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου·

Εὐλόγησε ὀλόκληρο τόν κύκλο

τοῦ ἔτους πού μᾶς χαρίζει ἡ

καλωσύνη Σου.

παῦσον τά σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν·

σβέσον τά φρυάγματα τῶν ἐθνῶν·
 τάς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις
 ταχέως κατάλυσον,
 τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος.

Πάψε τῶν Ἐκκλησιῶν τά σχίσματά,
 Σβῆσε τούς χρεμετισμούς καί τίς
 ἐναντίον μας ἀπειλές τῶν
 εἰδωλολατρῶν.

Εἰρήνευσε γρήγορα τίς ἀπαναστάσεις
 τῶν αἱρέσεων μέ τή δύναμη τοῦ
 Ἁγίου Σου Πνεύματος.

Πάντας ἡμᾶς
 πρόσδεξαι εἰς τήν βασιλείαν Σου,
 υἱούς φωτός, καί υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας·
 τήν Σὴν εἰρήνην καί τήν Σὴν ἀγάπην
 χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν·
 πάντα γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Δέξου καί πάρε ὅλους ἐμᾶς στή
 Βασιλεία Σου, ἀναδεικνύοντάς μας
 υἱούς φωτός καί παιδιά τῆς ἡμέρας.
 Τή δική Σου ἀγάπη καί τή δική Σου
 εἰρήνη χάρισε σέ μᾶς, Κύριε, Θεέ μας,
 γιατί Ἐσύ μᾶς ἔχεις χαρίσει τά πάντα.

Τί ζητοῦμε:

☩

Ἀξιώσέ μας ἐνωμένοι
 νά Σέ ὑμνοῦμε καί νά Σέ δοξάζουμε.

ἽΟλοι οἱ συλλειτουργοί ὁμοφώνως:

Καὶ δὸς ἡμῖν
 ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ
 δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν
 τὸ πάντιμον
 καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά Σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 νῦν καὶ ἀεί
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ κάνε μας ἄξιους νὰ δοξάζουμε καὶ
 νὰ ἀνυμνοῦμε μ' ἓνα στόμα καὶ μέ μιὰ
 καρδιά τὸ ἄξιο πάσης τιμῆς καὶ
 μεγαλόπρεπο ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ
 στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες.

Ἀμήν.

Ὅλοι συμφωνοῦμε καὶ εὐχόμαστε!

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ πάντων ἡμῶν.

Καὶ ἅς ἔλθουν οἱ εὐλογίες
 τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
 σέ ὅλους σας.

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός Σου.

Καί στό δικό σου τό πνεῦμα!
Εἰς τό σημεῖον αὐτό τῆς Θείας Λειτουργίας
τελεῖται ἡ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες
 ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῶν προσκομισθέντων
 καί ἁγιασθέντων τιμίων δώρων
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεός ἡμῶν,
 ὁ προσδεξάμενος αὐτά
 εἰς τό ἅγιον καί ὑπερουράνιον
 καί νοερόν Αὐτοῦ δυσιαστήριον
 εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς,
 ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν Θεῖαν Χάριν
 καί τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως
 καί τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

αἰτησάμενοι,
 ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ, τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν,
 Σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν Σοι ἀξίως
 ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν Σου,
 ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν.
 Σὺ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ προσδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα,
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ
 σαρκός καὶ πνεύματος,
 καὶ δίδαξον ἀγιωσύνην ἐπιτελεῖν
 ἐν φόβῳ Σου·
 ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν,
 ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα
 τῶν ἁγιασμάτων Σου,
 ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι
 τοῦ Χριστοῦ Σου·
 καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως,
 σχῶμεν τόν Χριστόν,
 κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 καὶ γενώμεθα ναός
 τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος.
 Ναί, ὁ Θεός ἡμῶν
 καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης

τῶν φρικτῶν Σου τούτων
 καί ἐπουρανίων μυστηρίων,
 μηδέ ἀσθενῆ ψυχῇ καί σώματι,
 ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν·
 ἀλλά δός ἡμῖν
 μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς,
 ἀξίως ὑποδέχεσθαι
 τήν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων Σου,
 εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου,
 εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τήν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος
 τοῦ Χριστοῦ Σου·
 ὅπως ἂν καί ἡμεῖς
 μετά πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
 γενώμεθα μέτοχοι
 τῶν αἰωνίων Σου ἀγαθῶν,
 ἃ ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί Σε, Κύριε.

Καί καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα,
 μετά παρρησίας, ἀκατακρίτως,
 τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σέ,
 τόν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα
 καί λέγειν.

Ὅρθιοι!

Προσοχή! Ἡ Κυριακή Προσευχή ἀ-
 παγγέλλεται ἀπό ὅλο τό ἐκκλησίασμα
 ὁμοφώνως μέ ἤρεμη κατανυκτική φωνή,
 χωρίς βιασύνη, ἀλλά μέ εὐλάβεια καί

προσοχή, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι κομμένοι
οἱ στίχοι παρακάτω:

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου,
γενηθήτω τό θέλημά Σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς.
Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον
καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καί τῷ πνεύματί Σου.

Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα, Κύριε,

ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν
καί Θεός πάσης παρακλήσεως,
τούς ὑποκεκλικότας Σοι
τάς ἑαυτῶν κεφαλάς εὐλόγησον,
ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυναμωσον,
ἀπό παντός ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον,
παντί δέ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον
καί καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν
τῶν ἀχράντων Σου τούτων
καί ζωοποιῶν μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
μεθ' Οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου Σου
καί ἀπό θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου
καί ἐλθέ εἰς τό ἀγιάσαι ἡμᾶς,
ὁ ἄνω τῷ Πατρί συγκαθήμενος

καί ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών.
 Καί καταξίωσον τῇ κραταιᾷ Σου χειρὶ
 μεταδοῦναι ἡμῖν
 τοῦ ἀχράντου Σώματός Σου
 καί τοῦ τιμίου Αἵματος
 καί δι' ἡμῶν παντί τῷ λαῷ.

Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ
 καί ἐλέησόν με. (γ)

Πρόσχωμεν!
 Τά ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
 εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθιστοί.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.
 Ἀλληλούϊα.

Ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν τούς ψαλμούς
 τοῦ «Κοινωνικοῦ», ὁ Ἱερεὺς μελίζει τόν
 ἅγιον ἄρτον, πληροῖ τό ἅγιον Ποτήριον
 καί ἐγγέει τό ζέον ἐντός αὐτοῦ, ἀκολου-
 θως δέ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς τās παρα-
 τιθεμένας κατωτέρω εὐχάς καί τροπάρια
 τῆς Θ. Μεταλήψεως.

Μελίζεται καί διαμερίζεται
 ὁ Ἀμνός τοῦ Θεοῦ,
 ὁ μελιζόμενος καί μή διαιρούμενος,
 ὁ πάντοτε ἐσδιόμενος

καί μηδέποτε δαπανώμενος,
ἀλλά τούς μετέχοντας ἀγιάζων.

Πλήρωμα, ποτηρίου πίστεως,
Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

TO ZEON

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων Σου,
Κύριε,
πάντοτε νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος
Ἁγίου. Ἀμήν.

Η ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Αδελφοί καί συλλειτουργοί
συγχωρήσατε μοι τῷ ἁμαρτωλῷ

Τῆς Ἰερωσύνης Σου
μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός
ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ πάντοτε,
νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ
καί ἐλέησόν με. (γ')

Ιδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν.
Μεταδίδοταί μοι (...) τῷ ἀναξίῳ
Πρεσβυτέρῳ

τό τίμιον καί πανάγιον Σῶμα
 τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
 καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν
 αἰώνιον.

Ἐτι μεταδίδοται μοι (...)
 τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ
 τό τίμιον καί πανάγιον Αἷμα
 τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
 καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν
 αἰώνιον.

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων μου
 καί ἀφελεῖ Κύριος πάσας τὰς ἀνομίας
 μου
 καί τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Ἄφου μεταλάβουν οἱ ἐν τῷ ἁγίῳ
 Βήματι, ὁ Ἱερεὺς ἐμβάλλει τὰ τεμάχια
 τοῦ ἁγίου ἄρτου εἰς τό ἅγιον Ποτήριον.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΛΗΨΗ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ...

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ ...

ᾠδείας, ᾧ φίλης, ᾧ γλυκυτάτης Σου
 φωνῆς ...

Ὡ Πάσχα τό μέγα ...

Ἀπόπλυνον, Κύριε, τά ἁμαρτήματα
τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων
Σου

τῷ αἵματί Σου τῷ ἁγίῳ
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
καί πάντων Σου τῶν Ἁγίων.

Μετά φόβου Θεοῦ,
πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε.

Ὅρθιοι!

**Η ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ**

Οἱ πιστοί προσέρχονται καί μετα-
λαμβάνουν τῶν ἀχράντων Μυστηρί-
ων. Εἰς τό τέλος ὁ Ἱερεὺς ὑψώνει τό
ἅγιον Ποτήριον εὐλογῶν τόν λαόν
καί ἐκφωνεῖ:

«ΣΩΣΟΝ Ο ΘΕΟΣ»

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.

Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες
Αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», κατά τάς

ἡμέρας τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν καί τὰς ἀποδόσεις των, ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ὁ Ἱερεύς ἀποδέτει τό Ποτήριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιᾷ ὑποκλινόμενος ἐνώπιον αὐτοῦ λέγων:
Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα Σου. (γ)
 ἔπειτα ὑψώνει τόν Δίσκον καὶ τό ἅγιον Ποτήριον λέγων:

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν καὶ στρεφόμενος πρὸς τόν Λαόν καὶ εὐλογῶν αὐτόν συνεχίζει τὴν ἐκφώνησιν

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, ὅπου ἀποδέτει τὰ ἅγια.

Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ορθοί!

Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καί διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε,
ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων
καὶ ἐπουρανίων Σου μυστηρίων,
ἃ ἔδωκας ἡμῖν
ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἀγιασμῷ καὶ ἰάσει
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.
Αὐτός, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
δός γενέσθαι ἡμῖν
τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος
καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου,
εἰς πίστιν ἀκαταίσχυτον,
εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,
εἰς πλησμονὴν σοφίας,
εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος,

εἰς ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου,
 εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου,
 εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
 τοῦ Χριστοῦ Σου,

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν,
 καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῶ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἡ «ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ» ΕΥΧΗ

Ὁ θυσίαν αἰνέσεως
 καὶ λατρείαν εὐάρεστον
 τὴν λογικὴν ταύτην
 καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος
 παρά τῶν ἐπικαλουμένων Σε
 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ Ἄμνός καὶ Υἱός τοῦ Θεοῦ,
 ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·
 ὁ Μόσχος ὁ ἄμωμος,
 ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγόν

καί τυθείς δι' ἡμᾶς ἐκῶν
 ὁ μελιζόμενος καί μή διαιρούμενος,
 ὁ ἐσθιόμενος
 καί μηδέποτε δαπανώμενος,
 τούς δέ ἐσθιόντας ἀγιάζων·
 ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου πάθους Σου
 καί τῆς ζωοποιῦ τριημέρου
 ἐγέρσεώς Σου,
 κοινωνούς ἡμᾶς ἀναδείξας
 τῶν ἀβρότητων καί ἐπουρανίων
 καί φρικτῶν Σου Μυστηρίων,
 τοῦ ἀγίου Σου Σώματος
 καί τοῦ τιμίου Σου Αἵματος·
 τήρησον ἡμᾶς, τούς δούλους Σου,
 τούς διακόνους,
 [καί τούς πιστούς βασιλεῖς,]
 τούς ἄρχοντας
 καί τόν φιλόχριστον στρατόν
 καί τόν περιστῶτα λαόν,
 ἐν τῷ Σῷ ἀγιασμῷ.
 Καί δός ἡμῖν ἐν παντί χρόνῳ καί καιρῷ
 μελετᾶν τήν Σήν δικαιοσύνην,
 ὅπως, πρὸς τό Σόν θέλημα ὁδηγηθέντες
 καί τά εὐάρεστά Σοι ποιήσαντες
 ἄξιοι γενώμεθα
 καί τῆς ἐκ δεξιῶν Σου παραστάσεως,
 ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς.
 Τούς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφούς ἡμῶν
 ἀνάρρυσαι,

τούς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι,
 τούς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον
 καί τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς
 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον,
 ὅπου ἐπισκοπεῖ
 τό φῶς τοῦ προσώπου Σου
 καί πάντων τῶν δεομένων
 τῆς Σῆς βοηθείας
 ἐπάκουσον.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ δοτήρ τῶν ἀγαθῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
 καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
 καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡ ἡ παρούσα εὐχή:

Ο εὐλογῶν τούς εὐλογοῦντάς Σε,
 Κύριε,
 καί ἀγιάζων τούς ἐπὶ Σοί πεποιθότας,
 σῶσον τόν λαόν Σου
 καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.
 Τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Σου
 φύλαξον,
 ἀγίασον τούς ἀγαπῶντας
 τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου.
 Σὺ αὐτούς ἀντιδόξασον
 τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει

καί μή ἐγκαταλίπης ἡμᾶς
 τούς ἐλπίζοντας ἐπί Σέ.
 Εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι,
 ταῖς Ἐκκλησίαις Σου, τοῖς ἱερεῦσι,
 τοῖς ἄρχουσι ἡμῶν,
 τῷ στρατῷ καί παντί τῷ λαῷ Σου.
 ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθή
 καί πᾶν δώρημα τέλειον
 ἄνωθεν ἐστι καταβαῖνον
 ἐκ Σοῦ, τοῦ Πατρός τῶν φώτων
 καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν
 καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν
 τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον
 ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ)**

Στό σημεῖο αὐτό παρεμβάλλονται συ-
 νήθως τά Μνημόσυνα, οἱ Δοξολογίες
 στίς ἐθνικές ἐπετείες, ἡ ἀνάγνωσις τῶν
 ἐγκυκλίων τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, κλπ.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦνυσται καί τετέλεσται,

ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν,
 Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 τό τῆς Σῆς οἰκονομίας μυστήριον.
 ἔσχομεν γάρ
 τοῦ θανάτου Σου τὴν μνήμην·
 εἶδομεν τῆς ἀναστάσεώς Σου τόν τύπον·
 ἐνεπλήσθημεν
 τῆς ἀτελευτήτου Σου ζωῆς·
 ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου Σου τρυφῆς,
 ἧς καί ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι
 πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον.

Χάριτι τοῦ ἀνάρχου Σου Πατρός
 καί τοῦ ἀγίου καί ἀγαθοῦ
 καί ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εὐλογία Κυρίου
 καί ἔλεος Αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς,
 τῇ Αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καί φιλανθρωπία
 πάντοτε, νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα Σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 δόξα Σοι.

Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

- Ο** ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν,
– ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός·
– δυνάμει τοῦ τιμίου
καί ζωοποιῦ Σταυροῦ·
– προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων·
– ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου
καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
– τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καί πανευφήμων Ἀποστόλων·
τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν
καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων
– τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καί καλλινίκων Μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καί θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν·
– τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακείμ καί Ἄννης,
– **(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ),**
– τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου
ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας
τῆς Καππαδοκίας
οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου,

- (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας
οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν)
- καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος
καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς,
Κύριε, φύλαττε εἰς πολλά ἔτη.

Ἡ ἁγία Τριάς
διαφυλάξαι καὶ σῶσαι πάντας ἡμᾶς.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.